

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

לפני כבוד השופט רונן פלג

התובעת והנתבעת שכנגד שני שטלריד

נגד

הנתבעת והתובעת שכנגד נוגה ויזל

ב"כ התובעת עו"ד גיא אופיר
ב"כ הנתבעת עו"ד יהודית גאג, טליה אללוף ואורטל אללוף-קיסיל

פסק דין

1. התובעת הגישה נגד הנתבעת תביעה כספית לסך של 300,000 ₪, בעילת תביעה מכוח חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965. הנתבעת הגישה תביעה כספית שכנגד לסך של 1,000,000 ₪ באותה עילה.

2. התובעת מגדירה עצמה כפעילה חברתית הפועלת למען נפגעות ונפגעי עבירות מין, שהקימה את עמותת "אות הזדהות למען נפגעי תקיפה מינית".

3. הנתבעת היא עו"ד במקצועה, סניגורית פלילית המתמחה בייצוג נאשמים בעבירות מין.

תמצית טענות הצדדים בכתבי הטענות

4. בכתב התביעה ובכתב התשובה מטעם התובעת נטען כך:

א. הנתבעת פרסמה במזיד ברשת הפייסבוק, בחשבון הפרטי שלה ובחשבון של משרדה, פרסומים כוזבים אשר תובלו בהאשמות חמורות כלפי התובעת.

ב. בין היתר הנתבעת האשימה את התובעת כי היא נוכלת, שהקימה עמותה במטרה "לתפור תיקים" לגברים חפים מפשע, וכדי ליחצן את העמותה בדתה שהיא עצמה הייתה קורבן למעשי אונס בילדותה ובמהלך שירותה הצבאי. עוד פורסם שהתובעת פעלה באופן נכלולי כדי להוציא מאנשים כספים שאינם מגיעים לה.

ג. כתב התביעה מצטט שני פרסומים אשר פורסמו על ידי הנתבעת. הפרסום הראשון הוסר על ידי פייסבוק, אך הנתבעת פרסמה אותו מחדש ואף הביעה זלזול באפשרות שהתובעת תגיש נגדה תביעה.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

- ד. הנתבעת רמזה כי העמותה של התובעת נמחקה מסיבות לא כשרות, על אף שבנקל היא יכולה הייתה לבדוק ולמצוא שהעמותה נמחקה לבקשת התובעת עצמה. בניגוד לטענות הנתבעת, התובעת והעמותה מעולם לא גבו כספים ממתלוננים על עבירות מין. הפעילות נעשתה בהתנדבות, ורק במקרים נדירים התבקש סיוע בהוצאות שכירת משרד.
- ה. ההכפשות שפרסמה הנתבעת גרמו לתובעת נזקים רבים ובהם תדמיתיים ונפשיים. הפרסומים פורסמו בכוונה לפגוע ובגין כל אחד משניהם על הנתבעת לשלם לתובעת פיצוי סטטוטורי בסך של 150,000 ₪.
- ו. הנתבעת פרסמה תמונה של התובעת, שפורסמה על ידי התובעת בהקשר אחר, תוך פגיעה בזכויות היוצרים שלה. התובעת זכאית לפיצוי בסך של 100,000 ₪ לפי חוק זכויות יוצרים, תשס"ח-2007.
5. בכתב ההגנה, בתביעה שכנגד ובכתב התשובה שכנגד מטעם הנתבעת, נטען כך :
- א. הנתבעת ייצגה נאשם בפרשה המכונה "פרשת חצרים", שבה התובעת ליוותה את המתלוננת. בעקבות זאת, מתוך נקמנות ולצורכי קידום אישי, התובעת יזמה מתקפה חסרת תקדים נגד הנתבעת ופגעה אנושות בשמה הטוב.
- ב. התביעה הוגשה כפעולת השתקה, בעקבות שתי תשובות בודדות של הנתבעת לשלל פרסומיה הפוגעניים של התובעת. התביעה חסרה את התשתית העובדתית ומציגה תמונה מסולפת ומטעה.
- ג. לתובעת לא נגרמו נזקים כתוצאה מהפרסומים, והיא אף הסתייעה בהם לצורך פרסום אישי וקבלת תשומת לב.
- ד. בין המתלוננת בפרשת האונס בחצרים ובין התובעת נוצר קשר, ובשלב מסוים התובעת החלה ללוות את המתלוננת בהליך המשפטי.
- ה. בתאריך 5/6/17 שודרה בערוץ "כאן 11" התכנית "באת כוחו", אשר סיקרה את הנתבעת ואת עבודתה כסנגורית. בין היתר רואיינו המתלוננת מחצרים והתובעת, אלא שהריאיון עם התובעת לא נכלל לבסוף בתכנית. התובעת כעסה על הנתבעת בהקשר זה והחלה ברדיפתה.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

1. ביומיים שלאחר יום שידור התכנית "באת כוחו" התובעת העלתה שני פרסומים, שבהם היא הדגישה כי היא ליוותה את המתלוננת והכפישת את התבעת. בהמשך, כדי למצות את פוטנציאל הפרסום הגלום בפרשה, התובעת פנתה לעיתונאי גיא לרר ושכנעה אותו לערוך תחקירים בקשר למשפט האונס בחצרים.
2. התבעת הוצגה בתכניות התחקיר בדמות הרשע, והחלה נגדה מתקפה חסרת תקדים ברשתות החברתיות. במקביל המתלוננת חשפה את זהותה, בניגוד לחוק.
3. הטענות השקריות שבבסיס המתקפה נגד התבעת הן שהיא אמרה למתלוננת דברים בלתי ראויים במהלך עדותה, אשר נמחקו מהפרוטוקול לבקשת השופטים. במהלך בירור התלונות בעניין, התובעים הצבאיים מסרו שהם לא זוכרים אמירות מסוג זה, ונראה כי הם חששו להגיד שלהד"ם.
4. התובעת גייסה את התקשורת נגד התבעת וגרמה למתלוננת ולאחרים להגיש נגדה תלונות ללשכת עורכי הדין, אשר נגנזו כולן. בהמשך התובעת הניעה את המתלוננת להגיש תביעת דיבה נגד התבעת, וההגשה תועדה במעין אירוע טלוויזיוני בתכנית "הצינור".
5. בתאריך 15/8/18 ניתן פסק הדין בערעור בפרשת חצרים, ובכך היא הגיעה לסיומה. למרות זאת, בתאריך 1/11/18 אורגנה הפגנה מול משרד התבעת לכבוד "מעמד מסירת התביעה" של המתלוננת נגד התבעת. התביעה עצמה הוגשה רק בחלוף כ- 8 חודשים.
6. העמותה של התובעת הוקמה בתאריך 30/12/14. התובעת מונתה ליו"ר והחלה בגיוס כספים נרחב. העמותה נמחקה על ידי רשם העמותות בתאריך 18/11/20 בשל התנהלות שלא כדין, שכללה אי הגשת דיווחים כספיים ומסמכים נדרשים אחרים. סמוך לאחר מכן התובעת פרשה מהתחום ובתאריך 3/1/21 פרסמה הודעה על מחיקת העמותה, כאילו הדבר נעשה לבקשתה.
7. תפקוד התובעת כיו"ר העמותה נבנה על בסיס של הכפשת התבעת והשמצתה. התביעה שכנגד מפנה ל- 7 פרסומים פוגעניים ומכפישים: פרסומים ברשת הפייסבוק מהתאריכים 5/6/17, 7/6/17 ו- 26/12/17; אמירות בריאיון בתכנית בוקר בטלוויזיה בתאריך 29/11/17; הפגנה מול משרדה של התבעת בתאריך 2/11/18 ופרסום פוסט ברשת הפייסבוק בעקבותיה; מאמר בכתב עת של לשכת עוה"ד מחודש אפריל 2018 וקישור לגיליון המקוון מדף הפייסבוק של התובעת.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

- 1 יג. פרסומי הנתבעת לא היו אלא תשובה לפרסומים פוגעניים מצד התובעת. בין שני
2 הפרסומים חלפו למעלה מ- 3 שנים, שבמהלכן התובעת פרסמה נגד הנתבעת
3 פרסומים מכפישים רבים. פרסומי הנתבעת אינם מהווים לשון הרע, וממילא
4 עומדת לה הגנת סעיף 14 לחוק.
5
6 יד. הטענה שהנתבעת הפרה זכויות יוצרים בקשר לפרסום התמונה של התובעת חסרת
7 פירוט עובדתי ובסיס משפטי. גם אם היו לתובעת זכויות יוצרים, הרי שהיא עצמה
8 פרסמה את התמונה ברשת הפייסבוק בעמוד "ציבורי", ובכך נתנה רשות לכל אדם
9 להשתמש בה, לפי תקנון פייסבוק.
10
11 6. בכתב ההגנה שכנגד נטען כך :
12
13 א. עד להגשת התביעה העיקרית, משך מספר שנים הפרסומים של הנתבעת שכנגד לא
14 הטרידו את התובעת שכנגד, והיא לא פנתה בדרישה להסרתם. מכאן שהתביעה
15 שכנגד הוגשה רק כדי להוות משקל נגד לתביעה העיקרית.
16
17 ב. הפרסומים ברובם לא מהווים לשון הרע. אפילו היו, הם נהנים מהגנות הסעיפים
18 15-13 לחוק: הגנת אמת הפרסום והגנת תום הלב.
19
20 ג. התובעת שכנגד היא עו"ד במקצועה, המנצלת זאת כדי להגיש אינספור תביעות
21 בבית המשפט נגד כל מי שפוצה פה נגדה, במטרה להטיל מורא ופחד.
22
23 ד. הפרסומים עסקו בהתנהלות ובהתבטאויות של התובעת שכנגד בנוגע לנפגעות
24 עבירות מין. חלק מהפרסומים מהווה הבעת דעה על התנהגותה של התובעת
25 שכנגד, כפי שהנתבעת שכנגד ראתה במו עיניה. חלק נוסף מהווה הבעת דעה על
26 התנהגותה של התובעת שכנגד, כפי שנחשפה בתכנית הטלוויזיה "באת כוחו".
27
28 ה. התובעת שכנגד מייצגת חשודים ונאשמים בעבירות מין ומצהירה ברבים
29 ובתקשורת כי רוב הנשים ממציאות האשמות אונס.
30
31
32
33
34
35

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

אופן ניהול ההליך

7. הליך זה לא התנהל על מי מנחות, בלשון המעטה. הקושי העיקרי נבע מהתנהלותה של הנתבעת, שתחילה ייצגה את עצמה, ובהמשך שכרה את שירותיהן של באות כוחה. הנתבעת, כזכור עו"ד במקצועה, התנהלה באולם בית המשפט באופן לא שגרתי והקשתה מאד על ניהול הדיונים. לא אחת, הנתבעת פרצה בצחוק רם, צעקה, התגרתה בתובעת ובבא כוחה, ולעיתים אף התייחסה באופן בלתי ראוי, מזלזל ומתגרה אל המותב היושב בדיון. להלן מספר דוגמאות, שקיבלו ביטוי בפרוטוקול הדיונים ובהחלטות בית המשפט:

א. בדיון קדם המשפט מהתאריך 20/6/22 הנתבעת פרצה בצחוק מזלזל מספר פעמים, הן במהלך טיעון שלה (עמ' 5, ש' 29) והן במהלך טיעון של ב"כ התובעת (עמ' 6, ש' 29-28). במענה לשאלת בית המשפט לגופו של עניין, הנתבעת סירבה להשיב באופן ענייני, ואמרה לפרוטוקול "אני לא מעוניינת כרגע להגיד. אני לא מגיבה. בית המשפט מוזמן לפסוק לי הוצאות" (עמ' 6, ש' 19-20). בהמשך הדיון נרשמה הערת בית המשפט כי "בשלב זה הנתבעת צועקת באולם ללא שום הצדקה, ובכלל זה מכנה את ב"כ התובעת נוכל ושקרן" (עמ' 7, ש' 6). בהחלטה שניתנה באותו דיון, נקבע בין היתר כך:

"נדמה שהפרוטוקול מדבר בעד עצמו. אומר בזהירות שיש לתמוה על התנהלותה של הנתבעת באולם ביהמ"ש. חלק מאותה התנהלות אינה ראויה, מקל וחומר שלא לעורך דין המופיע כבעל דין לפני ביהמ"ש.

בשלב זה, אני רואה לנכון לנקוט את הסנקציות שבאפשרות ביהמ"ש לנקוט בהן, ואף אני רואה צורך לחייב את הנתבעת במענה לשאלתי הברורה שהופנתה אליה" (עמ' 7, ש' 17-22).

ב. בדיון ההוכחות שהתקיים בתאריך 13/4/23, במהלך חקירה נגדית של עדת הגנה, הנתבעת התפרצה והפריעה למהלך הדיון. במענה להתרעות בית המשפט, הנתבעת השיבה בהתגרות כי בית המשפט מוזמן לפסוק לה הוצאות או להכריע בהליך באופן מיידי. במהלך חילופי הדברים הנתבעת בחרה לומר כך:

"אדוני, בוא אני אלמד את אדוני משפטים אולי הוא לא יודע אפשר כספיות תודה, מה עוד אדוני יכול לעשות? לתת פסק דין נגדי? שייתן, כמו שראינו את ההחלטות של אדוני הם לא משהו".

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

- 1 בהמשך לכך הנתבעת יצאה מהאולם, ובית המשפט בחר שלא לקבל את בקשת
2 הצד שכנגד לפסוק נגדה על בסיס הוראות פקודת בזיון בית משפט (עמ' 25, ש' 15
3 - עמ' 26, ש' 30).
- 4
- 5 ג. בדיון ההוכחות שהתקיים בתאריך 13/4/23, הנתבעת התפרצה, הפריעה לניהול
6 ההליך והתבטאה באופן בלתי מכבד, עד שהתבקשה לצאת מן האולם (עמ' 34, ש'
7 7 - עמ' 35, ש' 3). התנהלות דומה התרחשה גם בהמשך הדיון (עמ' 57, ש' 35 - עמ'
8 59, ש' 6).
- 9
- 10 ד. בדיון ההוכחות שהתקיים בתאריך 20/9/23, במהלך חקירתה הנגדית של הנתבעת,
11 בית המשפט העיר לה פעם אחר פעם על התנהלותה, עד שלבסוף ניתנה ההחלטה
12 הבאה (עמ' 143, ש' 17-24):
13
- 14 **"חזרתי והתרעתי וחזרתי והודעתי לנתבעת שהיא איננה מתנהלת כמו שעד צריך**
15 **להתנהל, לא כמו שבעל דין צריך להתנהל, היא מפריעה לדיון, היא לא מאפשרת**
16 **את קיומו של הדיון התקין. אני מחייב את הנתבעת בהוצאות לטובת אוצר**
17 **המדינה בסך של 2,000 ₪. אם העניין יימשך אשקול את הסנקציות הבאות".**
18
- 19 8. בדיון קדם המשפט שהתקיים בתאריך 26/12/22, ב"כ הנתבעת ביקשה להציג, לעיני בית
20 המשפט בלבד, דו"ח רפואי של הנתבעת, המתייחס למצבה הנפשי בעקבות מסכת
21 האירועים שבבסיס המחלוקת בין הצדדים. בסופו של יום, ולאחר התייעצות נוספת, חוות
22 הדעת לא הוגשה. עם זאת, נדמה שהדברים שנאמרו נועדו לספק לבית המשפט הסבר, ולו
23 חלקי, להתנהגותה של הנתבעת לפניו.
- 24
- 25 יצוין כי הנתבעת עצמה בחרה לדבר לפרוטוקול בדיון שהתקיים בתאריך 10/5/23, ולפרט
26 את האבחנות הרפואיות לגבי מצבה הנפשי (עמ' 85, ש' 30 - עמ' 86, ש' 36).
- 27
- 28 9. בנסיבות אלו, על אף ההתגרות והזלזול שהופגן, בית המשפט גילה איפוק ואורך רוח כלפי
29 הנתבעת, תוך התמקדות במטרה להשלים את שמיעת חקירות כל העדים ולקדם את
30 ההליך.
- 31
- 32 10. מובן שאין בהתנהלותה של הנתבעת ובדברים שנאמרו על ידה, כדי להשפיע על פסק הדין
33 לגופו של עניין ועל השאלות שבמחלוקת, שעניין דיני לשון הרע. עם זאת, בחרתי לציין
34 ולפרט את הדברים מן הטעם שהם השפיעו מאד על אופן ניהולו של ההליך, והתמונה לא
35 תהיה שלמה בלעדיהם.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

11. בהיעדר סיכוי ממשי לקדם הסכמות בין הצדדים, הוגשו תצהירי העדות הראשית ונשמעו חקירות נגדיות של העדים. במהלך 3 דיוני ההוכחות, נשמעו עדויות העדים הבאים:
- א. עת/1 מר סימון טטרו - בן הזוג של התובעת.
 - ב. עת/2 מר גיא לרר - איש תקשורת שערך את סדרת הכתבות הנוגעות לפרשה.
 - ג. עת/3 הגב' לירון תורג'מן - המתלוננת ב- "פרשת חצרים".
 - ד. עת/4 מר גיל שמואלי - חוקר פרטי.
 - ה. עת/5 עו"ד אופק תבור - עורך הדין של העמותה שהקימה התובעת.
 - ו. עת/6 התובעת הגב' שני שטלריד.
 - ז. עת/1 הגב' חווה ישראלי אברוצקי - אחותו של הנאשם שהורשע בפרשה.
 - ח. עת/2 מר עידו אברוצקי - בן הזוג של עת/1 וגיסו של הנאשם שהורשע בפרשה.
 - ט. עת/3 עו"ד מאשה יודשקין - תובעת צבאית במשפט ב- "פרשת חצרים".
 - י. עת/4 עו"ד גל באומהקר - תובע צבאי במשפט ב- "פרשת חצרים".
 - יא. עת/5 הנתבעת עו"ד נגה ויזל.

12. דיוני ההוכחות תועדו בהקלטות. ב"כ הצדדים הגישו סיכומים בכתב.

דיון והכרעה

פרק א' - זהות הצדדים והרקע העובדתי להגשת התביעות הנוגדות

13. התובעת עסקה בעבר בפעילות חברתית למען נפגעות ונפגעי עבירות מין. לצורך זה היא אף הקימה את עמותת "אות הזדהות למען נפגעי תקיפה מינית", שנמחקה בחלוף מספר שנים בחודש ינואר 2021. כיום התובעת עוסקת באמנות (ס' 3 לתצהירה).
14. הנתבעת היא עורכת דין במקצועה משנת 1998, סנגורית פלילית המתמחה בעיקר בייצוג נאשמים בעבירות מין (ס' 2-3 לתצהירה).
15. מקרה האונס של פרשת "האונס בחצרים" אירע בחודש אפריל 2015 בבסיס חצרים של חיל האוויר. בעקבות תלונתה של הגב' לירון תורג'מן (להלן: "לירון") הוגשו לבית הדין הצבאי ביפו בחודש מאי 2015 כתבי אישום נגד מספר נאשמים ובהם עקביה ישראלי, אשר יוצג בהליך באמצעות הנתבעת.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

16. לקוחה של הנתבעת ונאשם נוסף הורשעו במספר עבירות חמורות, ובראשן עבירת אינוס.
בתאריך 1/2/17 בית הדין הצבאי גזר את דינם והשית עליהם, בין היתר, תקופות מאסר
ממושכות.
17. במסגרת פעילותה בעמותה שהקימה, התובעת ליוותה את לירון לראשונה לדיון שבו ניתן
גזר הדין, כלומר בתאריך 1/2/17, ואז גם פגשה לראשונה את הנתבעת (עמ' 91, ש' 30 - עמ'
92, ש' 20; עדות הנתבעת בעמ' 179, ש' 10-15).
18. בתאריך 5/6/17 שודר בערוץ הטלוויזיה "כאן 11" פרק בתכנית התחקירים "זמן אמת",
תחת הכותרת "באת כוחו". בתכנית רואיינו 3 עורכות דין, שעיסוקן המרכזי בייצוג
נאשמים בעבירות מין. אחת מעורכות הדין שרואיינו בתכנית הייתה הנתבעת, שבין היתר
הגיבה לטענות מוקלטות של לירון בדבר יחסה אליה במהלך ניהול המשפט.
19. בתאריכים 6/6/17 ו- 7/6/17 התובעת פרסמה שני פרסומים בדף הפייסבוק הפרטי שלה,
שהם פרסומים 1-2 בתביעה שכנגד (נספחים 1-2 לתצהיר התובעת שכנגד). הנתבעת פרסמה
פוסט תשובה מהתאריך 9/6/17 בדף הפייסבוק "נוגה ויזל - משרד עורכי דין פלילי", שהוא
פרסום 1 בתביעה (נספח 1 לתצהיר התובעת ונספח 3 לתצהיר התובעת שכנגד).
20. החל מסוף חודש נובמבר 2017 שודרה בערוץ 13 בטלוויזיה, במסגרת תכנית "הצינור"
בהנחיית מר גיא לרר, סדרת תחקירים תחת הכותרת "האונס השלישי", שהתיימרה לבחון
את הטראומות שחוות נאנסות בבתי המשפט, כאשר הן מעידות נגד הנאשמים במעשי
האונס. התכניות התמקדו בסיפורה של לירון, ובטענות קשות על התנהלות הנתבעת כלפיה
בתוך ומחוץ לאולם בית הדין. במסגרת התחקיר נערכו צילומים גלויים וסמויים סמוך
לבניין בית הדין לערעורים, בהשתתפותן של לירון ושל התובעת, אשר ליוותה אותה.
הנתבעת צולמה הן במצלמות הנסתרות והן באלו הגלויות, ואף התראיינה מספר פעמים
למנחה התכנית גיא לרר.
21. בתאריך 29/11/17 התובעת התראיינה בתכנית הבוקר של ערוץ 13, בהנחיית אברי גלעד
והילה קורח. דבריה שם הם הפרסום ה- 3 בתביעה שכנגד (התמלול צורף כנספח 4 לתצהיר
התובעת שכנגד).
22. בתאריך 26/12/17 התובעת פרסמה פוסט בדף הפייסבוק הפרטי שלה, שהוא הפרסום ה- 4
בתביעה שכנגד (נספח 5 לתצהיר התובעת שכנגד).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

23. בחודש אפריל 2018 פורסם בכתב העת של לשכת עורכי הדין מאמר דעה של התובעת, שהוא הפרסום ה- 5 בתביעה שכנגד (נספח 7 לתצהיר התובעת שכנגד).
24. בתאריך 15/8/18, בית הדין הצבאי לערעורים בקריה בתל אביב דחה את ערעורו של עקביה ישראלי על הרשעתו בדין וכן על העונש שהושת עליו.
25. בתאריך 2/11/18 נערכה הפגנה בהשתתפות התובעת מחוץ למשרדה של הנתבעת, ונטען כי במהלכה נשמעו דברים נגד הנתבעת תוך שימוש במגאפון. מיד לאחר מכן התובעת העלתה פוסט בדף הפייסבוק הפרטי שלה בצירוף תמונות מההפגנה. האמירות בהפגנה והפוסט הם פרסומים 6-7 בתביעה שכנגד (נספח 8 לתצהיר התובעת שכנגד).
26. בתאריך 25/1/21 הנתבעת פרסמה פוסט בדף הפייסבוק הפרטי שלה, לטענתה כתשובה להשמצות התובעת לאורך השנים ולאחר שהתובעת ותכנית "הצינור" קשרו בין תקנות שפורסמו ביחס לנפגעי תקיפה מינית ובין סדרת הכתבות "האונס השלישי". הפוסט הוא פרסום 2 בתביעה (נספח 2 לתצהיר התובעת ונספח 14 לתצהיר התובעת שכנגד).
27. התביעה שלפניי הוגשה בתאריך 18/4/21 ובעקבותיה התביעה שכנגד.

פרק ב' - הוראות החוק והדרך שבה יש לבחון את הפרסומים

28. כפי שפורט לעיל, כתב התביעה מתבסס על שני פרסומים שפרסמה הנתבעת. כתב התביעה שכנגד מייחס לתובעת 7 פרסומים משלה, שיש בהם, על פי הנטען, לשון הרע.
29. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה - 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע"), שכותרתו "לשון הרע מהי", מגדיר כך:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -

- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצידם ;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו ;
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו".

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

המונח "פרסום" מוגדר בסעיף 2 לחוק כך :

"(א) פרסום, לעניין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.

(ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות -

(1) אם הייתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;

(2) אם הייתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות, להגיע לאדם זולת הנפגע".

30. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון לאורך השנים, המבחן לקביעה האם פרסום מהווה לשון הרע הוא מבחן אובייקטיבי, שלפיו יש לבחון כיצד נתפש תוכנו של הפרסום בעיני האדם הסביר (כך לדוגמה ברע"א 817/23 עמותת חוזה חדש נ' ח"כ מיקי זוהר (פורסם במאגרים - 30/5/23), בפסקאות 16 ו- 22).

31. לאחר שבית המשפט קובע כי פרסום מסוים מהווה לשון הרע, עליו לבחון האם חלה עליו ולו אחת מן ההגנות המפורטות בחוק איסור לשון הרע. בהיעדר הגנה, על בית המשפט לפסוק את גובה הנזק שנגרם כתוצאה מהפרסום.

32. תהליך זה נדרש ביחס לכל אחד מהפרסומים נושאי התביעה והתביעה שכנגד. להלן אבחן את הפרסומים לפי סדרם הכרונולוגי.

פרק ג' - פרסומים 1-2 בתביעה שכנגד

33. בתאריך 6/6/17 התובעת פרסמה פוסט בדף הפייסבוק הפרטי שלה (נספח 1 לתצהיר התובעת שכנגד), שאליו צורף סרטון קצר מתוך דבריה של הנתבעת בתכנית הטלוויזיה "באת כוחו". בפוסט נכתב כך :

"את הנפגעת של האונס בחצרים אני מלווה לא מעט זמן. האמת, מתחילת הדרך. האנסים שלה קיבלו - 11 שנות מאסר ו 6 שנות מאסר. מתחילת דרכה הפתלתלה והמסובכת. והבחורה הצעירה הזו, עמדה בגאון ובאומץ בכל ההשתלחויות של עורכי הדין של אנסיה, למרות הקושי בעימותים, בעדויות. גיבורת על. היא שלחה לי את מה שאמרה עליה עורכת הדין של אחד האנסים. עורכת הדין נוגה ויזל - שאומרת פה - אוי, באמת, אי אפשר היה לדבר איתה, היא כל הזמן התבכינה. אפילו כשביקשתי ממנה את מספר הטלפון שלה היא בכתה. זה נראה לך הגיוני שמישהי תתבכין כשהיא מוסרת את מספר הטלפון שלה? נוגה ויזל - את אדם חסר רגישות בצורה מחפירה. התבטאויות דוחות של אדם חשוך. צר לי עליך".

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

34. בתאריך 7/6/17 התובעת פרסמה פוסט בדף הפייסבוק הפרטי שלה (נספח 2 לתצהיר התובעת שכנגד), שאליו צורף צילום פוסט מתוך דף הפייסבוק של "נוגה ויזל - משרד עורכי דין פלילי". בפוסט של התובעת נכתב כך:

"סנגורית, לא אמא תרזה. בחקירתי אני מנטרלת את הרגש שלי ולא הולכת שבי אחרי תגובתן הרגשית החריפה והמועצמת של המתלוננות. התפקיד שלי הוא לא להיות אמא תרזה רחומה וחומלת. התפקיד שלי הוא להוציא את האמת לאור, למנוע גרימת עוול משווע, בלתי נסלח, לגברים חפים מפשע".

בפוסט של התובעת נכתב כך:

"הייתי אמורה להצטלם לכתבה על עורכות הדין שמייצגות נאשמים באונס. הייתי אמורה להתעמת עם נוגה ויזל. עשו לי ראיון מקדים, אמרתי כל מה שיש לי להגיד לנוגה. שבוע לפני, הודיעו לי שמבטלים את החלק הזה בכתבה. מעניין למה ... את ויזל פגשתי בבית הדין ביפו. בהקראת גזר הדין של האונס בחצרים. אני מלווה את הנאנסת לא מעט זמן. שמעתי על מעלליה של ויזל. מחוץ ובין כתלי בית המשפט. שמעתי על ההערות הארסיות שהיא מוציאה מפיה כלפי מתלוננות באמצע הליך שקשה להן כל כך גם ללא הניסיונות הנלווים שלה לקעקע את נשמתן. שמעתי על יחס משפיל ואמירות דוחות. ויזל שלחה לי הודעה פרטית כמה ימים לאחר שנפגשנו בבית הדין. 'עכשיו הבנתי מאיפה את מוכרת לי', היא כתבה. עניתי לקונית בצורה שאי אפשר ממש לפספס את סלידתי והיא זרקה איזושהי הערה מקניטה כמו - 'ניפגש בערעור' - כאילו מדובר במשחק גוגואים בחצר בית הספר ולא בנשמתה הפצועה של בחורה צעירה, ולא מדובר במשפט קשה. ויזל מעידה על עצמה שהיא אינה יצור 'חברתי או חברותי'. שזו בעיניי צורה 'קשוחה' להגיד - אין לי חברים. זה כמו הילדים שלא משחקים איתם - והם משחקים אותה כאילו לא רצו לשחק מלכתחילה. אז נוגה - שתדעי. בחיים לא הייתי מאחלת לך שיקרו לך דברים רעים. זו לא אני. ושלא כמוך, אני לא משחקת בנשמות ובחיים של אנשים. בחיים לא הייתי כותבת מילה על ההתנהלות שלך, לו הייתה מקצועית נטו, כפי שאת מנסה להציג. אבל היא לא. היא מלאה בארס, בהשתלחות בקורבנות, בניצול מצבן הקשה להחלשתן. וזה - דוחה בעיניי. למרות שאת חוגגת אצלך בעמוד, אני יודעת שבסופו של דבר, מתחת לפני השטח, את צמאה לחברה, אולי אפילו צמאה לחברה נשית. לחברות נשים. אז הנה - 2 טיפים - ממני - אלייך - 1. חשבתי על סלוגן חדש למשרד שלך - 'נוגה ויזל - שירות לקוחות על חשבון נשמות'. 2. אם תפסיקי להגן על עברייני מין - מבטיחה שאקבע איתך לקפה, נעשה סלפי ונעמיד פנים כאילו אנחנו חברות ובעיקר - תקבלי את החיבוק שאת כל כך זקוקה לו. עצוב לי עלייך. עצוב לי בגללך".

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

35. לפי הנתבעת, התובעת פרסמה בחודש אפריל 2015 ידיעה שגויה בקשר למשפט האונס ולירון יצרה עמה קשר כדי להתריע בדבר הטעות. בעקבות זאת נוצר הקשר בין השניים, והתובעת החלה ללוות את לירון. התובעת אף התראיינה לתכנית "באת כוחו", אלא שהריאיון עמה לא נכלל בתכנית משיקולי עריכה. לטענת הנתבעת, התובעת ייחסה לה אשמה בביטול חלקה בתכנית, וכנקמה החלה לרדוף אותה באופן אובססיבי ולגייס למרדף גורמים נוספים (ס' 7-10, 14 ו- 37-42 לתצהיר התובעת שכנגד).
- שני הפרסומים שפורסמו בימים שלאחר שידור התכנית "באת כוחו", כוללים להבנת הנתבעת לשון הרע. בפרסום הראשון האמירה "נוגה ויזל - את אדם חסר רגישות בצורה מחפירה. התבטאויות דוחות של אדם חשוד. צר לי עלייך". בפרסום השני האמירה "משחקת בנשמות ובחיים של אנשים" בחוסר מקצועיות וההבטחה / איום "אם תפסיקי להגן על עברייני מין..." (ס' 15-16 לתצהיר התובעת שכנגד).
36. התובעת שללה איום כלשהוא. לדבריה, שני הפרסומים תיארו את התנהגותה של הנתבעת, כפי שהשתקפה בדבריה שלה בתכנית הטלוויזיה ובדיוני בית הדין בפרשת האונס, ואת דעתה על התנהגות זו (ס' 13-19 לתצהיר התובעת שכנגד). הפוסטים כללו את חוות דעתה של התובעת ופורסמו כדי לחזק את לירון וכדי להעביר ביקורת לגיטימית ומסר בסוגיה ציבורית חשובה (עמ' 98 לפרוטוקול, שורות 4-10; ס' 5-6 ו- 8-10 לתצהיר התובעת שכנגד).
- דעתה של התובעת התבססה על סיפוריה של לירון באזניה, על דברים שהנתבעת אמרה בתכנית הטלוויזיה ועל התרשמותה של התובעת במהלך דיוני הערעור, שבהם היא נכחה ואף "חטפה" בעצמה התבטאויות של הנתבעת (ס' 11 לתצהיר התובעת שכנגד; עמ' 121, ש' 24 - עמ' 123, ש' 23).
37. התובעת שללה את הטענה שהיא כעסה על השמטת הריאיון עמה מתכנית הטלוויזיה ועל כן פרסמה את שני הפוסטים. לדבריה היא הוזמנה להרבה תכניות וכלל לא שאפה לפרסום, והראיה שהיא התבטאה בנושאים רבים אחרים הקשורים לפרשות אחרות של עבירות מין (עמ' 94, ש' 28 - עמ' 95, ש' 23).
38. במענה לשאלות ב"כ הנתבעת, התובעת הסבירה שהיא כתבה "מתלוננות" מכיוון שבנוסף ללירון יצרה עמה קשר אמה של מתלוננת בתיק אונס אחר שבו ייצגה הנתבעת, וסיפרה לה על הפחד והמורא ממנה, שאף גרמו למתלוננת לוותר על תלונתה. בנושא זה לא סופקו מידע ופרטים של ממש (עמ' 120, ש' 18 - עמ' 121, ש' 17).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

39. הנתבעת אישרה בעדותה, שבתכנית הטלוויזיה "באת כוחו" היא אמרה בין היתר שהמתלוננת לא קיימת בעיניה, לא מעניינת אותה ולא חשובה לה, שהבכי של המתלוננת לא מקשה עליה ושהיא תעשה הכל כדי שהנאשם לא יישב בכלא (עמ' 153, ש' 33 - עמ' 154, ש' 31).

40. בעת בחינת השאלה האם יש בפרסום לשון הרע, יש חשיבות להבחנה האם הדברים שנאמרו מהווים הבעת עמדה או קביעת עובדה. כך בעניין רע"א 817/23 שנזכר לעיל, בפסקה 19, תחת הכותרת "פרשנות פרסום בדיני לשון הרע וסיווגו כדעה או כעובדה":

"כמתואר, הצדדים חלוקים בשאלה אם יש לראות במשפט ... משום קביעה עובדתית, או שמא הבעת דעה ... להכרעה בשאלה זו, תיתכן השפעה ניכרת גם על הקביעה אם הפרסום עולה כדי 'לשון הרע', כהגדרתה בחוק, אם לאו. ודוק: הן הבעת עמדה, הן קביעת עובדה, עשויות לבוא בקהל הביטויים העולים כדי 'לשון הרע', כהגדרתו בסעיף 1 לחוק ... ואולם, על הספקטרום שבין הביטויים המהווים לשון הרע, לבין אלו שאינם כאלה, ברי כי פרסומים שיאופיינו כהבעת עמדה, ככלל, יהיו קרובים יותר לקוטב השני מאשר לזה הראשון".

בע"א 334/89 מיכאלי ואח' נ' אלמוג, פ"ד מו(5), 555, בית המשפט העליון הסביר את ההיגיון שבבסיס ההבחנה בין דעה ועובדה (בעמ' 567):

"הרציונל להפרדה בין עובדה לדעה, ולהגנה המוגברת על הבעת הדעה, הוא, שהקורא נוהג לרוב להסתמך על העובדות כנכונות, ואילו בהתייחסותו לדעות, המתיימרות להיות דעותיו של המפרסם ותו לא, גישתו היא מן הסתם ספקנית יותר, וישתדל הוא ליצור לעצמו דעה עצמית משלו אודות העובדות האמורות.

במציאת נקודת האיזון בין המגמה להבטחת חופש ההתבטאות מחד לבין ההגנה על שמו הטוב של הפרט מאידך גיסא ישנה אפוא הצדקה להקפיד עם המפרסם יותר בכל הנוגע לפרסום העובדות הנטענות, ולעומת זאת להעניק לו הגנה ליברלית יותר בכל הנוגע להבעת דעותיו".

41. האמירות בשני הפרסומים, שלפיהן הנתבעת היא אדם חסר רגישות בצורה מחפירה, שהתבטאויותיה דוחות וחשוכות ושהיא משחקת בנשמות ובחיים של אנשים, הן להבנתי בבחינת הבעת דעה בעקבות דבריה של הנתבעת עצמה בתכנית הטלוויזיה "באת כוחו".

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

- 1 בפני עצמן, אמירות שכאלו יכולות להשפיל ולבזות, ובכך להוות לשון הרע, ואולם יש
2 להביא בחשבון את ההקשר שבו הן נכתבו, לאור דבריה הבוטים של הנתבעת בתכנית
3 הטלוויזיה "באת כוחו" ועדותה שלה על עצמה.
4
- 5 42. מכל מקום, בין אם הדברים יכולים להוות לשון הרע ובין אם לאו, ממילא חלה עליהם
6 הגנה מכוח הוראות החוק. הלכה פסוקה היא, כי בפרסום, אשר לגביו נטען שיש בו משום
7 הבעת דעה, יש להפריד בין הדעה המובעת ובין העובדות שעליהן מתבססת דעה זו. הגנת
8 תום הלב יכולה לחול על הבעת דעה, בעוד שהעובדות שביסודה עשויות להיות מוגנות על
9 ידי הגנת "אמת הפרסום" (ע"א 334/89 הנ"ל בעמ' 566).
10
- 11 43. סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, תחת הכותרת "הגנת תום לב", מעניק הגנה לפרסום לשון
12 הרע בנסיבות מסוימות. להלן הוראות הסעיף בדבר נסיבות הרלוונטיות לענייננו:
13
- 14 **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע**
15 **עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:**
16 **(1) ...**
17 **(2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה חוקית, מוסרית**
18 **או חברתית לעשות אותו פרסום;**
19 **(3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של האדם שאליו**
20 **הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין אישי כשר;**
21 **(4) ...**
22 **(5) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע - (א) כבעל דין, כבא כוחו של בעל-דין או**
23 **כעד בישיבה פומבית של דיון כאמור בסעיף 13(5), ובלבד שהפרסום לא נאסר לפי סעיף**
24 **21..."**
25
- 26 44. הנתבעת התבטאה באופן בוטה, קיצוני ויוצא דופן ביחס לתפקידו ולתפקודו של סגור
27 פלילי בעת הגנה על נאשם בעבירות מין וחקירת המתלוננים.
28
- 29 מובן מאליו שנאשמים בעבירות מין, כמו נאשמים בכל עבירה פלילית, זכאים להגנה
30 מקצועית של עורכי דין מיומנים ומקצועיים, אשר יגנו על עניינם בכל אמצעי לגיטימי. מובן
31 גם, שייצוג נאשמים בעבירות אונס, הכרוך בחקירת מתלוננות, מחייב רגישות, הבנה
32 וחמלה אנושית בסיסית. כל אלו נעדרו ונסתרו בהתבטאויותיה הקשות של הנתבעת.
33

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

- 1 בעת פרסומם של שני הפוסטים, התובעת ניהלה עמותה אשר סייעה לנפגעות של עבירות
2 מין ואף ליוותה את המתלוננת לירון בחלק מדיוני פרשת האונס, שבה הנתבעת ייצגה את
3 הנאשם אשר הורשע במעשה.
4
5 הפרסומים שפרסמה התובעת נעשו לשם הגנה על עניינה של לירון, שלתובעת היה בה עניין
6 אישי כשר כראש העמותה וכמלווה (הגנת ס' 15(3) לחוק). כמו כן, בנסיבות העניין היה
7 לתובעת צורך ואף חובה מוסרית וחברתית לפרסם את דעתה ולבקר את דבריה של הנתבעת
8 (הגנת סעיף 15(2) לחוק). הפרסום גם היה בבחינת הבעת דעה על התנהגותה של הנתבעת
9 כמייצגת של נאשם בהליך שהתנהל בבית הדין הצבאי (הגנת סעיף 15(2)(א) לחוק). אמנם
10 ההליך המשפטי התנהל בדלתיים סגורות ולא בפומבי, ואולם הנתבעת עצמה פתחה את
11 הפתח בהתייחסות אליו במסגרת תכנית הטלוויזיה "באת כוחו".
12
13 45. סעיף 16 לחוק איסור לשון הרע קובע חזקה שהפרסום נעשה בתום לב, אם הוכח כי הוא
14 נעשה באחת הנסיבות האמורות בסעיף 15 ולא חרג מתחום הסביר. החזקה עומדת
15 לתובעת, ולא מצאתי שהיא נסתרה על ידי הנתבעת.
16
17 46. בשולי הדברים, לא מצאתי איום באמירה, שאם הנתבעת תפסיק להגן על עברייני מין,
18 התובעת תזמין אותה לקפה.
19
20 47. מסקנתי היא, ששני הפרסומים שפורסמו של ידי התובעת בתאריכים 5/6/17 ו- 6/6/17,
21 ככל שיש בהם משום לשון הרע, פורסמו בתום לב ומוגנים בהגנת תום הלב, ועל כן התביעה
22 שכנגד שהוגשה בגינם נדחת.
23
24 **פרק ד' - פרסום 1 בכתב התביעה**
25
26 48. בתאריך 9/6/17 הנתבעת פרסמה פוסט תשובה בדף הפייסבוק "נוגה ויזל - משרד עורכי דין
27 פלילי" (נספח 3 לתצהיר התובעת שכנגד), בנוסח הבא:
28
29 "היא לא יודעת. גברת שני שטלריד, מחמיא לי שהפכתי להיות מושא עולמך, ושאת
30 כותבת עלי לא מעט בפוסטים שאת מעלה בפרופיל האישי שלך. מהמעט שראיתי, לא
31 היה קשה להבין שאת מנסה להצטייר בפני עם ופייסבוק כמי שפורשת את כנפיה על
32 נשים שטוענות שהן קורבנות לפגיעה מינית ובדרך עושה לעצמה יח"צ אובססיבי. כמה
33 קל לזייף ולכתוב דברים שקריים בפוסטים שלך ולהציגם כאמת, אני מקווה שזה לא הקו
34 שמנחה אותך מחוץ למסך. את עולם המשפט את מכירה רק מהצד של מתלוננת. אבל אם
35 היית מרחיבה את המבט היית מבינה שכל עו"ד חוקר בדרך שלו כדי להגיע לאמת, ולהגן

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

1 על הלקוחות שלו. אני אמשיך לעשות את מה שאני מאמינה בו, ואלך עם האמת שלי עד
2 הסוף. בינתיים, את מוזמנת להמשיך להחזיק לה את היד וללוות אותה את המתלוננת גם
3 אחרי הזיכוי, כי הוא בוא יבוא. ואם כבר דיברת על הכתבה שהיית אמורה להשתתף בה,
4 אגב, זה קרה רק בגלל שאני הצעתי לבימאית להביא אותך. היינו אמורות להתעמת מול
5 המצלמות, אבל הבימאית הבינה שלא תעמדי בזה וויתרה על העניין. בסרט המתלוננת
6 כביכול ציטטה אותי, ואמרה משפט שמעולם לא אמרתי לה. קשה לי לומר שהופתעתי,
7 היא כנראה רגילה להציג גרסאות שונות למציאות המבוססות על תפישת עולמה ה-
8 'ייחודית'. שטלריד לפני שאת מתיימרת להתוות קווים לפרופיל האישיות שלי, תלכי
9 אולי לעשות קצת בדק בית? בואי נודה באמת הלא נעימה, את רוכבת על גבן של 'קורבנות'
10 שאת מקוששת ברשתות רק כדי להתפרסם, ולסחוט עוד לייקים מהעם. את מנסה
11 להתרומם עם הקו של 'חסידת המתלוננות' לאחר שכנראה לא צלחה הקריירה
12 המוסיקלית שלך ביו טיוב. באחד השירים שלך שנקרא 'היא לא יודעת' - את שרה על
13 גבר ששייך למישהי אחרת, ומתגאה בזה שהצלחת להפיל אותו ברשתך, ולגרום לו לחשוב
14 עליך כשהוא במיטה עם האישה שלו. הו, איזו אחוות נשים מופלאה מצדך, סיסטרהוד
15 לנצח".

16
17 49. התובעת ראתה בפרסום משום הכפשה, ובעקבות פנייתה הוא הוסר על ידי פייסבוק, אלא
18 שהנתבעת פרסמה אותו בשנית, ואף הביעה זלזול והזמינה אותה לתבוע בגינו (ס' 8-9
19 לתצהירה). בעדותה היא נשאלה והשיבה שכל הפרסום מהווה לטעמה לשון הרע. כאשר
20 נדרשה לפרט, התובעת התמקדה בהתייחסות למילות שיר שנכתב על ידה בעבר ולרמיזה
21 שהוא נכתב על בסיס מקרה שקרה לה (עמ' 105, ש' 116 - עמ' 106, ש' 32). בהמשך דבריה
22 התובעת הסבירה שהיא אינה יודעת האם מדובר בלשון הרע, ואולם הפרסום כולל
23 השמצות על מתלוננות שווא ושקרים ביחס אליה (עמ' 108, ש' 17 - עמ' 109, ש' 2).

24
25 50. הנתבעת טענה כי הפוסט פורסם בתגובה להתקפות התובעת עליה בשני הפוסטים שקדמו
26 לו (ס' 17 לתצהירה). בחקירתה, במענה לשאלות בדבר אותו גבר נשוי שנפל לכאורה ברשתה
27 של התובעת, הנתבעת מסרה שהיא התבססה על מילות השיר שפרסמה התובעת עצמה (עמ'
28 128, ש' 24 - עמ' 129, ש' 31 ; עמ' 156, ש' 20-31).

29
30 51. עיון במלל שנכלל בפוסט של הנתבעת, מעלה כי רוב רובו מהווה מענה לגיטימי לפרסומים
31 שפרסמה התובעת. עם זאת, שני עניינים עשויים להיחשב כעונים להגדרת לשון הרע.
32

33 הראשון הוא האמירה "את רוכבת על גבן של 'קורבנות' שאת מקוששת ברשתות רק כדי
34 להתפרסם, ולסחוט עוד לייקים מהעם". אף אם מדובר בהתבטאות בעלת פוטנציאל
35 להוות לשון הרע, הרי שמדובר ברף נמוך, מה גם שהמילים נחבאו בתוך טקסט ארוך.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

הראיה שהתובעת עצמה לא הפנתה אליהן כאשר היא נשאלה מה מהווה לשון הרע בפרסום וגם החקירה הנגדית של ב"כ התובעת פסחה עליהן.

העניין השני הוא ההפניה למילות שיר שכתבה התובעת. השיר עצמו לא הוצג לפניי, ואולם דומה שאין מחלוקת כי הוא עסק ברומן של אישה עם גבר נשוי. לא מצאתי בטקסט שבפרסום את מה שמצאה בו התובעת. הנתבעת כתבה במפורש שמדובר בשיר שנכתב על ידי התובעת. הקורא הסביר מבין שמדובר בשיר, כך שאפשר שהוא מבוסס על חוויה אמיתית של הכותבת ואפשר שלא. לעגה של הנתבעת בפוסט מכוון לתוכנו של השיר, הנוגד לטענתה את אחוות הנשים, ולא מעלה טענה מפורשת שהשיר נכתב בעקבות מקרה אמיתי.

52. מסקנתי היא שאין בפוסט שפרסמה הנתבעת בתאריך 9/6/17 משום לשון הרע. התביעה שהוגשה בגינו נדחתה.

פרק ה' - פרסומים 5-3 בתביעה שכנגד

53. פרסומים 5-3 בתביעה שכנגד נוגעים לאמירות חוזרות ודומות של התובעת.

ה'1 - תכנית הבוקר

54. בתאריך 29/11/17 התובעת התראיינה בתכנית הבוקר של ערוץ 13, בהנחיית אברי גלעד והילה קורח (תמלול התכנית צורף כנספח 4 לתצהיר התובעת שכנגד). טענות הנתבעת לפרסום לשון הרע במסגרת התכנית מתמקדות להבנתי באמירות הבאות:

א. "...יש לא מעט עורכי דין שמגנים על עברייני מין. לא כולם כאלה אכזריים" (עמ' 3 לתמליל).

ב. "יש הבדל בין להיות בין כותלי בית המשפט ולדבר פרופר, לבין לבוא לילדונת בת 20 ולהגיד לה 'תראי איך את נראית. את שמנה' ולהגיד לה 'אני שמחה שאת בוכה. הלוואי ותבכי כל החיים'. זה משפטים שהיא הייתה מסננת לה באוזן בתוך בית המשפט בלי שאפשר ממש לשמוע ... בערעור, בדיון על הערעור האחרון, אפילו באמצע הדיון עצמו, כשהיא שוטחת את דבריה, אז היא קוראת בבית המשפט ואומרת 'הפרינססה', והשופט אומר לה 'תגידי המתלוננת, זה לא הפרינססה', אז היא אומרת 'אוקיי, סליחה' (עמ' 3 לתמליל).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

- ג. "היא שקרנית ... היא שקרנית, היא שמנה. מי היה נוגע בה ? היא פרינססה".
(עמ' 5 לתמליל).
- ד. "הילדה צריכה הגנה" (עמ' 6 לתמליל).
55. התובעת טענה כי דבריה בתכנית הבוקר היוו הבעת דעה לגיטימית על סוגיה ציבורית חשובה בכלל ועל התנהלותה של הנתבעת בפרט, כפי שנצפתה על ידה ועל ידי אחרים (ס' 21-20 לתצהיר הנתבעת שכנגד).
56. לטענת הנתבעת, האמירות שיוחסו לה כלל לא נאמרו על ידה והיא לא סיננה אותן באוזניה של לירון. התובעת הציגה אותה כאלימה ומסוכנת עד כדי כך שתכנית "הצינור" הוזעקה להגן על לירון, אלא שעדותה של לירון נשמעה בשנת 2015, כאשר היא הייתה לבד, בעוד שצוות "הצינור" ערך את הצילומים רק בערעור כשנתיים לאחר מכן, בשלב שבו נוכחותה של לירון בבית הדין כלל לא הייתה חיונית (ס' 18-20, 51-55 ו- 72-74 לתצהירה).
57. הטענה כי נאמר בתכנית שיש צורך להגן על לירון מפני אלימות של הנתבעת חסרת בסיס. כעולה מהתמליל, לצד התובעת התראיינה בתכנית כתבת תכנית "הצינור" הגב' מאיה נהור. התובעת אמרה "הילדה צריכה הגנה" ולאחר מכן נשמעו דבריהן של הגב' נהור ושל התובעת כי הסכנה ללירון נשקפת מבני המשפחה של הנאשמים, שלירון אף הגישה נגדם תלונות ובקשות לצווי הרחקה (עמ' 6 לתמליל). הנתבעת כלל לא נזכרה בהקשר זה, כך שהתביעה שכנגד בגין רכיב מסוים זה נדחת.
- ה'2 - הפוסט מהתאריך 26/12/17**
58. בתאריך 26/12/17 התובעת פרסמה פוסט בדף הפייסבוק הפרטי שלה (נספח 5 לתצהיר הנתבעת שכנגד). מדובר בפרסום ארוך, שאין צורך לצטט את כולו. בתחילת הדברים התובעת עדכנה שנכחה באותו בוקר בדיון בבית הדין לערעורים, ודיווחה על בקשות של הנתבעת שנדחו לצרף לראיות חומר מתכנית "הצינור" ולקבל את חומר הגלם של התכנית.
59. לטענת הנתבעת, הדברים שנכתבו מלמדים על חוסר הבנה משפטית, ואולם הטענות ללשון הרע מתמקדות באמירות הבאות, שמהוות הסתה והובילו למטח של איומים כלפיה (ס' 21, 22 ו- 77 לתצהירה):

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

"אם כך, כל נפגעת שאי פעם עמדה מולה על דוכן העדים, מוזמנת לתבוע אותה על הטרדה ולהוציא נגדה צו הרחקה מאותן סיבות ... היא עשתה זאת כדי לגרום עוול ... במשך שנים היא דרכה על גוויות באין מפריע. במשך שנים היא התאכזרה לקורבנות. במשך שנים היא תקפה אישית נפגעות אמיצות ... הניסיון של עו"ד ויזל כאן להפוך עצמה לקורבן הזוי ובזוי, שלא לומר פתטי".

60. התובעת טענה, כי הנתבעת היא זו שבחרה להיחשף ולספר לציבור על שיטות העבודה שלה, ובהן הדרך שבה היא חוקרת מתלוננות. הפוסט שפורסם היווה הבעת דעה לגיטימית על הדברים שהשמיעה הנתבעת בתכניות הטלוויזיה, מה גם שהנתבעת בחרה במכוון להתייחס לציטוטים חלקיים וחסרים ממנו (ס' 22-28 לתצהיר הנתבעת שכנגד).

ה'3 - המאמר בביטאון לשכת עוה"ד

61. בחודש אפריל 2018 פורסם בכתב העת של לשכת עורכי הדין מאמר דעה של התובעת, תחת הכותרת "להיות אדם, לפני הכל ואחרי הכל" (נספח 7 לתצהיר התובעת שכנגד). הנתבעת צירפה בנפרד את הפסקה הרלוונטית מבחינתה מתוך המאמר, שם נכתב, בין היתר, כך:

"אבל ללחוש באוזנה של נפגעת אונס קבוצתי משפט כמו 'את שמנה, ולכן אני מאמינה ללקוחות שלי, אף אחד לא היה נוגע בך', אינו משרת שום אינטרס משפטי, וודאי לא תורם לעשיית צדק חברתי. האינטרס היחידי שיש במקרה הזה הוא קעקוע נשמת הנפגעת ושבירת רוחה במסע הארוך שאליו יצאה; ערעורה המוחלט מתוך תקווה שלא תוכל להמשיך הלאה ולהגיע לבית הדין. גם משפט אחר ששמעתי מפי עורך דין לעבר נפגעת - 'איזה כיף שאת בוכה. הלוואי ותבכי כל החיים שלך' - אינו קשור כלל לתחום המשפטי. לכל היותר מדובר במשפט שאומר אדם שיצא בבוקר לצוד, ולא לעבוד; לרמוס נשמות, ולא להשיג צדק ללקוחותיו. בעיניי זהו סאדיזם לשמו. אין מילה אחרת לרוע הזה".

הנתבעת רואה בתוכנו של המאמר משום חזרה על שקרים מכוונים, בידיעה שהדברים כלל לא נאמרו על ידה (ס' 23, 78 ו-79 לתצהירה).

62. התובעת העידה כי היא פרסמה מאמר בעיתון הלשכה, שדן בהתנהלות כללית של עורכי דין המייצגים בתיקי תקיפה מינית, ותיאר דעה לגיטימית כיצד על עו"ד להתנהל אל מול המתלוננות בתיקים מסוג זה. המאמר נכתב על בסיס הדברים שלירון סיפרה לתובעת לעומת חקירות של עורכי דין אחרים שבהן היא צפתה בעצמה. המאמר אמנם התכוון לנתבעת, אך שמה לא נכתב בו, והתובעת אף כתבה בכוונה עורך דין בלשון זכר (ס' 29-31 לתצהיר הנתבעת שכנגד; עמ' 133, ש' 19 - עמ' 134, ש' 6; עמ' 139, ש' 30 - עמ' 140, ש' 7).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

63. פרסומים 5-3 בתביעה שכנגד עוסקים אפוא באמירות הנוגעות לדברים שלכאורה נאמרו של ידי הנתבעת ללירון במהלך הדיונים בבית הדין הצבאי, בתוך האולם ומחוצה לו. על בסיס האמירות הנטענות יוחסה לנתבעת התנהגות אכזרית, משפילה ולא ראויה כלפי לירון. לצורך בירור המחלוקת העובדתית נשמעו מספר עדים כפי שיפורט להלן.

פרק ו' - התנהלותה של הנתבעת כלפי לירון

ו'1 - גרסת התובעת

64. התובעת העידה שהיא הייתה בקשר עם לירון בשלב מוקדם, כמו שהייתה בקשר עם הרבה נפגעות אחרות, אלא שהיא הבינה ממנה כי קיימת בעיה מיוחדת. לירון התקשרה אליה בבכי וסיפרה שעורכת הדין מתעמרת ומתעללת בה, ואף אמרה לה אמירות קשות כגון "תראי איך את נראית, מי ייגע בך ?" ו- "הלוואי שתבכי כל החיים שלך". בעקבות זאת התובעת החליטה ללוות את לירון, ואולם הליווי החל רק בשלב הערעור, זמן ניכר לאחר שלירון סיימה להעיד בבית הדין (עמ' 92, ש' 28 - עמ' 93, ש' 14 ; עמ' 94, ש' 5-11).

65. במהלך הליווי של לירון, התובעת סבלה גם כן מיחס מזלזל ומשפיל מצד הנתבעת, שאף תועדה במצלמות תכנית "הצינור" אומרת לה "שכחתי שאנסו אותך" ו- "את לימדת אותה לעשות תלונות שווא ? הרי את המצאת את האונס שלך" (ס' 26-27 ונספח 7 לתצהירה ; עמ' 98, ש' 11-19).

66. התובעת ראתה בדיונים, שהנתבעת השפילה את לירון וכינתה אותה 3 פעמים "פרינססה". השופט העיר על כך לנתבעת פעם אחר פעם והורה למחוק את המילה הפוגענית מפרוטוקול הדיון (ס' 29 לתצהירה ; עמ' 111, ש' 33 - עמ' 112, ש' 10 ; עמ' 110, ש' 21 - עמ' 11, ש' 5). בנוסף, היא שמעה מלירון על ההתבטאויות הקשות מהדיונים שבהם היא לא נכחה והאמינה לה (עמ' 111, ש' 18-10 ; עמ' 113, ש' 5-1 ; עמ' 113, ש' 19-24).

67. דברי התובעת בתכנית הבוקר נאמרו למרות שהיא עצמה לא צפתה בחקירתה הנגדית של לירון על ידי הנתבעת, אלא על בסיס דבריה של לירון באוזניה ועל בסיס הדיון בערעור, שבו התובעת נכחה. התובעת שללה בעדותה את הטענה, שבתכנית הבוקר היא הוסיפה מילים לדברים שלירון אמרה שהוטחו בה על ידי הנתבעת (עמ' 130, ש' 3 - עמ' 132, ש' 35).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

ו'2 - עדות הגב' לירון תורג'מן (עת/2)

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

68. לירון העידה, שבסוף שנת 2017 היא החליטה, בצעד קשה ואמיץ, לחשוף את זהותה כקורבן האונס בחצרים. החלטתה נבעה מפרסומים שקריים ולא מדויקים שפורסמו בקשר לפרשה, ובין היתר מהאמירות הקשות שנשמעו מחלק מהציבור, ומהנתבעת בפרט (ס' 3-4 לתצהירה).

69. לטענת לירון, לאורך ההליך בבית הדין הצבאי ובערעור, הנתבעת ניסתה להשפיל אותה, להטיל עליה מורא ולנסות להניא אותה ממתן העדות. לדבריה הנתבעת נהנתה להשפיל אותה לעיני כל באולם, אך גם מחוצה לו. התנהלותה של הנתבעת גרמה לה לסיוטים ואף לניסיון אובדני (ס' 11, 12 ו-14 לתצהירה).

70. במהלך המשפט הנתבעת הטיחה בה התבטאויות פוגעניות וזלזלה בה במספר הזדמנויות :

א. בדיון שבו ניתנה העדות הנתבעת אמרה לה **"תראי איך את נראית"** ו- **"מי ירצה אותך בכלל"** ? (ס' 5-6 לתצהירה). הדברים נאמרו באולם בית הדין בשקט לאוזניה של לירון, כך שרק היא שמעה אותם (עמ' 58, ש' 26-29).

ב. בדיון בערעור הנתבעת כינתה אותה בפומבי ולאוזני כל **"הפרינססה"**, עד שהשופט הורה למחוק את המילה מהפרוטוקול ולרשום תחתיה **"המתלוננת"** (ס' 7 לתצהירה).

ג. באחד הדיונים הנתבעת עברה מולה ולחשה לה **"פשש תראי איך היא רזתה ?"**, **"מה קרה היא רזתה בגלל שפתאום יש לה חבר ?"** (ס' 8 לתצהירה). בעדותה הנתבעת מסרה שהיא נכנסה לבית הדין עם ידיד שלה, ואז הנתבעת חלפה על פניה ולחשה לה את הדברים (עמ' 53, ש' 29 - עמ' 54, ש' 35).

ד. במהלך העדות, לירון הדגימה פעולה מסוימת במענה לשאלה של הנתבעת. לפתע הנתבעת פנתה אל הנאשם באונס, עקביה ישראלי, ואמרה לו **"בוא עקביה שהיא תדגים עליך"** (ס' 9 לתצהירה). במענה לשאלות ב"כ הנתבעת, לירון הבהירה שהדברים נאמרו במהלך חקירתה אל מול הדיינים וכל הנוכחים באולם בית הדין. עם זאת, הם לא מופיעים בפרוטוקול הדיון ואת השאלה מדוע יש להפנות לשופטים אשר ניהלו את ההליך (עמ' 55, ש' 4-26 ; עמ' 56, ש' 18-21 ; עמ' 57, ש' 11-19 ; עמ' 59, ש' 2-24).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

71. לפני בית המשפט הוצג פרוטוקול משיבת הוועדה בכנסת לקידום מעמד האישה ולשוויון מגדרי מהתאריך 19/12/17, שבה נשמעו בין היתר דברי התובעת, לירון והעיתונאי גיא לרר (נספח 10 לתצהיר הנתבעת). בפרוטוקול נרשמו דבריה של לירון לפני הוועדה (תחת האות ל'), במענה לשאלות יו"ר הוועדה חברת הכנסת הגב' עאידה תומא סלימאן. קטע הפרוטוקול כולל אמירות ביניים של נוכחים נוספים בדיון ובהם יו"ר לשכת עוה"ד דאז עו"ד אפי נווה והעיתונאי גיא לרר (עמ' 31-33 לפרוטוקול הוועדה):
- 7
8 "ש: אני אתן לך זכות דיבור כי מי אני שבכלל אנסה להשתיק את קולך אבל אני מבקשת
9 למענך, למען העובדים בוועדה, שאני מאוד מעריכה את העבודה שלהם, לא להגיד שום
10 דבר מזהה, רק אם יש לך כמה משפטים שאת רוצה להגיד על החוויה שלך, בבקשה. מה
11 הכי פגע בך בהליך הזה?
12 ל': העורכת דין.
13 ש: העורכת דין מהצד של הנאשם נכון? איך היא פגעה בך?
14 ל': אם זה אמירות מסוימות, אם זה מבטים, אם זה שאני יושבת למטה וזה פשוט לא
15 נגמר המבטים שלה והעקיצות שלה וזה לבוא ולהגיד דברים באוזן שאף אחד לא שומע.
16 ש: עד כדי כך.
17 ל': כן. זה השקט שכאילו היא באה, היא אומרת אבל אף אחד לא שומע את זה. או
18 שדברים נחקקים מפרוטוקולים מסוימים שאחר כך היא באה ואומרת: אבל לא מופיע
19 בפרוטוקול.
20 ש: מה המשפט, אני עדין זוכרת שאמרת שיש משפט שמאד ככה ...
21 ל': תראי איך את נראית, מי ירצה אותך בכלל.
22 אפי נווה: בתוך האולם?
23 ל': בתוך האולם וזה לא נרשם, כי אני בדקתי, זה היה בדיון שלי, שאני העדתי, זה לא
24 נרשם, זה לא נכתב.
25 קריאה: השופטים מבקשים למחוק מהפרוטוקול את האמירות.
26 אפי נווה: זה היה תוך כדי חקירה?
27 ל': זה היה תוך כדי חקירה גם ... שיעמוד מולי ואני אדגים עליו.
28 אפי נווה: ומה השופטים אמרו?
29 ש: שנייה, שנייה, מי ביקש ממך להדגים?
30 ל': ויזל ביקשה שאני אדגים על אותו אחד שהיא מייצגת ופה השופטים שמו קו אדום
31 ואמרו לה לא.
32 ש: קודם כל אני מבינה שהשופטים מבקשים למחוק מהפרוטוקול דברים שנאמרים על
33 ידי ...
34 מירי: כן, כל הזמן.
35 גיא לרר: ואז היא אומרת לא אמרתי את זה.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

- 1 אפי נווה: אם היא בתוך האולם מה השופטים אמרו ?
 2 גיא לרר: הם עצרו את העורכת דין אבל אמרו למחוק מהפרוטוקול ואז כשמעמתיים אותה
 3 עם זה היא אומרת תמצא לי בפרוטוקול שאמרתי, לא אמרתי.
 4 מיירי: בדיון האחרון היא קראה לה פרינססה, היא הסתובבה והשופט אמר לה תפסיקי
 5 להסתובב אליה את מפחידה אותה, את מלחיצה אותה.
 6 ל': היא אמרה לא אכפת לי".
 7
 8 72. ב"כ הנתבעת חקרה את לירון בניסיון למצוא סתירות כאלו או אחרות בין דבריה בוועדה
 9 ובין דבריה בעדות ובתצהיר. לירון שבה וחזרה על גרסתה, כי המילים "תראי איך את
 10 נראית" ו-"מי ירצה אותך בכלל" נאמרו לאוזניה בלבד (עמ' 57, ש' 20 - עמ' 58, ש' 11).
 11
 12 73. בתאריך 29/11/17 לירון הגישה נגד הנתבעת תלונה לוועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין
 13 במחוז תל אביב (ס' 10 לתצהירה; מסמכי הליך התלונה צורפו כנספח 12 לכתב ההגנה).
 14 בתלונה נכתב כי הנתבעת התבטאה כלפיה באמירות "אשר גרמו לי לחוש מושפלת ופגועה,
 15 וראוי להדגיש כי חלק מן האמירות נאמרו בפומבי, דבר אשר העצים את חוסר האונים בו
 16 הייתי שרויה בעקבות התנהגותה".
 17
 18 במכתב ההשלמה לתלונה נכתב כי "באחד הדיונים כשהעדתי על מה שעברתי היא פשוט
 19 באמצע הדיון אמרה לי 'תראי איך את נראית מי ירצה אותך בכלל'! בדיון אחר היא לחשה
 20 לי באוזן בזמן שאני עוברת מולה 'פשש תראה איך היא רזתה'. בכל דיון היא הייתה
 21 מחפשת ללחוש דברי ארס. בדיון שוב כשהעדתי היא ביקשה שהנאשם שהיא מייצגת
 22 יעמוד מולי ושאני אדגים עליו משהו (ואני מזכירה שזה מי שפגע בי ואנס אותי והיא
 23 ביקשה שאדגים עליו !!!). ובדיון של הערעור היא אמרה 'אבל הפרינססה אומרת ...' ואז
 24 השופט תיקן ואמר לה 'המתלוננת' וביקש שזה לא יופיע בפרוטוקול. אלו האמירות
 25 המרכזיות ...".
 26
 27 74. במענה לשאלות ב"כ הנתבעת, לירון אישרה שהתלונה הוגשה ממשרדי חברת הטלוויזיה
 28 "רשת" ושלימים היא נסגרה ללא העמדה לדין. לירון שללה את טענת ב"כ הנתבעת, שתוכן
 29 התלונה לא נכלל בתצהירה (עמ' 52, ש' 31 - עמ' 53, ש' 16; עמ' 60, ש' 16-30).
 30
 31 ו'3 - עדות התובעת הצבאית עו"ד מאשה יודשקין (עה/3)
 32
 33 75. עו"ד יודשקין זומנה למתן עדות מטעם הנתבעת (עדותה נשמעה בדיון שהתקיים בתאריך
 34 13/4/23). היא העידה כי שירתה בפרקליטות הצבאית משך 14 שנה במספר תפקידים
 35 והשתחררה בדרגת רב סרן זמן קצר לפני מתן העדות.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

- 1 במסגרת תפקידה כתובעת צבאית היא טיפלה במגוון העבירות המטופלות בבתי הדין
2 הצבאיים, ובין היתר הייתה התובעת המובילה בתיק האונס ב- "פרשת חצרים" (עמ' 50,
3 ש' 11-33).
- 4
- 5 76. במענה לשאלות הנתבעת, שביקשה לנהל את החקירה הראשית בעצמה, הגב' יודשקין
6 מסרה את הפרטים הבאים:
7
- 8 א. אולם בית הדין הצבאי ביפו גדול מעט מאולם בית המשפט בכפר סבא ומסודר
9 באופן דומה (עמ' 51, ש' 14-26).
- 10
- 11 ב. עדותה של המתלוננת נפרשה על פני שעות רבות, ובחלק ממנה היא יושבה לבקשתה
12 ולא עמדה ליד דוכן העדים (עמ' 51, ש' 33 - עמ' 52, ש' 20). העדה לא זכרה לומר
13 על פני כמה דיונים נפרשה העדות של לירון. באולם נכחו התובעים הצבאיים עוה"ד
14 יודשקין ובאומהקר, הנתבעת שייצגה את אחד הנאשמים, שני עורכי הדין של
15 הנאשם הנוסף ומלווה של לירון, שפרטיה לא זכורים לעדה (עמ' 52, ש' 25 - עמ'
16 53, ש' 27 ; עמ' 54, ש' 27-33).
- 17
- 18 ג. ע"פ המותר בחוק, ולאחרונה גם בהנחיית כב' הנשיאה אסתר חיות (נכון למועד
19 הדיון) בדבר הזכות להגנה בין כותלי בית המשפט, התובעים הצבאיים מבקשים
20 ששוטרי המשטרה הצבאית ילוו נפגעות עבירה לקראת העדות. בבית הדין הצבאי
21 ביפו לא היו בזמנים הרלוונטיים נתיבי הולכה וחדרים ייעודיים לנפגעות. עם זאת,
22 לנפגעות יועדה דלת כניסה נפרדת לאולם. העדה לא זכרה לומר האם לירון לוותה
23 בדיוני העדות שלה על ידי שוטרים צבאיים (עמ' 55, ש' 8-32).
- 24
- 25 ד. התובעת שני שטלריד לא ליוותה את לירון בדיונים שבהם היא העידה בבית הדין
26 הצבאי ביפו, אלא בשלב הערעור. בכלל זה התובעת נכחה בשיחות בין התובעים
27 הצבאיים ובין לירון, שבהן הוסבר לה על ההליך והיא קיבלה את המידע שהיא
28 זכאית לקבלו לפי החוק (עמ' 54, ש' 5-26).
- 29
- 30 ה. הגב' יודשקין לא שיתפה פעולה עם אנשי תכנית "הצינור" גיא לרר ומאיה נהור
31 (עמ' 54, ש' 1-4).
- 32
- 33
- 34

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

77. עם הגשת התלונה של לירון לוועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין, רכזת הוועדה פנתה אל התובעים הצבאיים בבקשה לקבל תגובה ומידע. העדה השיבה בכתב מהתאריך 16/8/18 אשר הוגש כמוצג וסומן נ/1 (עמ' 54, ש' 34 - עמ' 55, ש' 11). בסעיפים 4-5 לתשובתה של הגב' יודשקין נכתב כך:

"באשר לאירוע הראשון המתואר בפנייתה של הגב' תורג'מן - ההליך התקיים בפני בית הדין הצבאי מחוז שיפוט ח"א ונמשך מחודש אוקטובר 2015 ועד לחודש אפריל 2016, אז נשמעו הסיכומים בתיק. זכור לי, כי במהלך ההליך, במספר הזדמנויות התלהטו הרוחות באולם בית הדין. בחלק מאותם מקרים, פנתה עו"ד ויזל לנוכחים באולם בית הדין באמירות אישיות שונות. איני זוכרת ששמעתי את הדברים המתוארים בפנייתה של הגב' תורג'מן במהלך ההליך בבית הדין הצבאי המחוזי. במועד מאוחר יותר, במהלך הדיונים בבית הדין הצבאי לערעורים, סיפרה לי הגב' תורג'מן, כי עו"ד ויזל אמרה לה את המשפט 'תראי איך את נראית מי ירצה אותך בכלל'.

באשר לאירוע השני המתואר בפנייתה של הגב' תורג'מן - למיטב זיכרוני, במהלך אחד מהדיונים בערעור בעניינם של טוראי טויל וטוראי ישראלי, באולם בית הדין, פנתה עו"ד ויזל, במהלך שטף דבריה, אל הגב' תורג'מן ואמרה 'הפרינססה אומרת...'. כזכור לי, באותו שלב העיר כבוד השופט אבי לוי לעו"ד ויזל, ובהמשך פנתה אל הגב' תורג'מן בתיאור 'המתלוננת'".

78. העדה העידה לפניי, שגם בתשובתה ללשכת עוה"ד וגם כיום, היא לא זוכרת אמירות קונקרטיות, אלא את הלך הרוח הכללי. במהלך הדיון הרוחות התלהטו מצד חלק מהעדים ובני המשפחה המלווים וגם מצדה של הנתבעת. החלטת אב"ד השופטת מרקמן, כיום נשיאת בית הדין לערעורים, הייתה שהפרוטוקול והמסמכים הרשמיים ישקפו את החלק המשפטי של הדיון, כך שחלק גדול מההתבטאויות הצדדיות לא נרשם. התובעים הצבאיים התמקדו גם כן בחלק המשפטי ולא תיעדו אצלם את הדברים שנאמרו באולם בעת התלהטות הרוחות (עמ' 62, ש' 8 - עמ' 63, ש' 8; עמ' 66, ש' 18-17).

העדה הבהירה, שדיוני בית הדין הצבאי הוקלדו על ידי רשמת, שלעיתים, ובוודאי בעת התלהטות הרוחות ודיבורים במקביל, אינה מספיקה להקליד הכל. השופטים הם אלה שמוסיפים ומקריאים לרשמת מה לכתוב. במקרה המסוים העובדה שהאמירות האישיות לא תועדו בפרוטוקול הפריעה לתובעים הצבאיים והם אף שוחחו ביניהם על כך (עמ' 67, ש' 1-16). במענה לשאלות הנתבעת, העדה מסרה שהיא לא מכירה מקרה שבו דברים נכתבו בפרוטוקול הדיון, ובהמשך נמחקו ממנו בהוראת השופטים (עמ' 74, ש' 5 - עמ' 75, ש' 7).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

79. כאמור במכתב התשובה ללשכה נ/1, בתקופת הדיון בערעור לירון פנתה אל עו"ד יודשקין וסיפרה לה על ההתבטאויות של הנתבעת כלפיה, שהיא עצמה לא שמעה במו אוזניה. לירון הייתה בסערת רגשות על כך שהדברים לא תועדו בפרוטוקול. עו"ד יודשקין ניסתה לחזק את לירון, ומעבר לכך לא תיעדה את השיחות בכתב ולא העבירה את המידע לגורם נוסף (עמ' 63, ש' 26 - עמ' 64, ש' 1; עמ' 67, ש' 21-19; עמ' 75, ש' 8-20; עמ' 77, ש' 13-1).

80. במענה לשאלות הנתבעת, עו"ד יודשקין העידה שמעמד העדות היה קשה ומסובך מאד ללירון, בדומה לאחרות במצבה ואף מעבר לרגיל. לכך נוספה העובדה שאולם בית הדין לא היה "סטריילי", שכן הרוחות התלהטו ונשמעו בו צעקות. אם לא די בכך, נוסף אירוע חריג מאד, שבו הנתבעת ביקשה מהנאשם עקביה ישראלי להדגים עם לירון אירוע מיני. השופטת מנעה את ההדגמה והאירוע הסתיים מיידית (עמ' 68, ש' 35-1). העדה זוכרת שהיא הזדעזעה וחושה שאט הנפש למשמע רעיון ההדגמה, והיא מניחה שקמה להתנגד, אם כי היא אינה זוכרת זאת (עמ' 69, ש' 35-6). לאחר שההדגמה על לירון נאסרה, הנתבעת שמה את ידיה שלה על מחיצת דוכן השופטים עם הגב לקהל הנוכחים, ביצעה בעצמה תנועה של הדגמה וביקשה מהנאשם לבוא להדגים עמה כיצד תפס את לירון בחדר השירותים שבו אירע האונס (עמ' 70, ש' 1 - עמ' 71, ש' 1; עמ' 81, ש' 10-29).

81. העדה לא ידעה לומר האם האירוע תועד בפרוטוקול הדיון (עמ' 71, ש' 9-14; עמ' 71, ש' 34 - עמ' 72, ש' 2). יש לציין כי פרוטוקול הדיונים בבית הדין הצבאי חסוי ואינו חלק מהמוצגים בתיק זה. במהלך העדות, ולבקשת הנתבעת, עו"ד יודשקין הקריאה לפרוטוקול החלטה של בית הדין הצבאי לערעורים, שהתירה את פרסומו של מקטע רלוונטי מהפרוטוקול כדלקמן:

"תגידי לי אני חייבת עוד הפעם להדגים בפני בית הדין מה היה עם הסיבוב? אני לא דורשת את זה מהמתלוננת אני רוצה שאם אפשר להדגים עם חברתי".

בהקשר זה עו"ד יודשקין העידה שכפי הנראה המילים "עוד הפעם" משקפות את מה שהתרחש באולם בית הדין קודם לכן, ושהאירוע כולו לא תועד באופן מלא, לפי הנחיות כב' השופטת מרקמן (עמ' 73, ש' 4 - עמ' 74, ש' 4).

82. התובעים הצבאיים סיפרו על התקרית למפקדיהם, אך בחרו שלא לנקוט בצעדים נגד הנתבעת ולהמשיך להתמקד בניהול המשפט לגופו של עניין (עמ' 71, ש' 2-8 ו-15-29).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

83. יש לציין, כי במענה לשאלות ב"כ התובעת, עו"ד יודשקין העידה כי מחוץ לאולם בית המשפט בדיון שלפניי, הנתבעת עברה לידה, אמרה לה שהיא "תקרע אותה" וקראה לה "מסריחה" (עמ' 79, ש' 3-16).

ו'4 - עדות התובע הצבאי עו"ד גל באומהקר (עה/4)

84. עו"ד באומהקר זומן למתן עדות מטעם הנתבעת (עדותו נשמעה בדיון שהתקיים בתאריך 20/9/23). נכון למועד העדות תפקידו הוא סגן התובע הצבאי הראשי בפרקליטות הצבאית. בתיק האונס ב- "פרשת חצרים" הוא תפקד כאחד התובעים הצבאיים (עמ' 97, ש' 20-29).

85. במענה לשאלות הנתבעת, שביקשה לנהל את החקירה בעצמה, עו"ד באומהקר מסר את הפרטים הבאים:

א. אולם בית הדין הצבאי ביפו גדול מעט מאולם בית המשפט בכפר סבא ומסודר באופן דומה, עם יותר מקומות לקהל (עמ' 100, ש' 16-20).

ב. העד מסר שבזמן העדות של לירון היא עמדה ליד דוכן העדים, ואולם בחלק מהזמן היא ישבה לבקשתה. לאחר שהנתבעת רעננה את זיכרונו של העד באמצעות פרוטוקול הדיון של בית הדין הצבאי, הוא אישר כי העדות נשמעה ברובה בישיבה (עמ' 100, ש' 21 - עמ' 101, ש' 36).

ג. התובעים הצבאיים לא עוסקים באבטחת המתלוננות, אלא השוטרים הצבאיים שנוכחים בבית הדין. כאשר הנפגעת נמצאת עם התובעים הצבאיים במשרדיהם, אין אבטחה מיוחדת (עמ' 100, ש' 10-15).

ד. לאחר ריענון זיכרון, העד אישר את עדותה של עו"ד יודשקין, כי לירון הוכנסה לאולם מדלת נפרדת (עמ' 103, ש' 6-15). לפני העדות, התובעים נפגשו עם לירון במשרדיהם והלכו עמה למבנה בית הדין, הקרוב יחסית. במתחם בית הדין היו שוטרים צבאיים, ואולם העד לא זכר האם ומתי הם ליוו את לירון. הוא גם לא זכר לומר האם הוא ראה את הנתבעת סמוך ללירון מחוץ לאולם בית הדין (עמ' 104, ש' 10-32; עמ' 102, ש' 1-3).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

- ה. במהלך העדות של לירון בבית הדין נכחו באולם השופטים, שני התובעים הצבאיים, הנתבעת ושני עורכי הדין שייצגו את הנאשם האחר, שני הנאשמים ומלווה של לירון, שהייתה קצינה ביחידה הצבאית שלה. העד לא זכר לומר האם התובעת שני שטלריד נכחה בדיוני העדות (עמ' 102, ש' 15-35).
- ו. לירון העידה משך שני דיונים. הראשון היה ממושך, משעות הבוקר ועד הערב, והשני ממושך פחות (עמ' 107, ש' 33 - עמ' 109, ש' 3). העדות הייתה קשה ללירון והיא בכתה ורעדה. לבקשתה ניתנו לה מספר הפסקות במהלך העדות (עמ' 110, ש' 19-13).
86. עם הגשת התלונה של לירון לוועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין, רכזת הוועדה פנתה אל התובעים הצבאיים בבקשה לקבל תגובה ומידע. עו"ד באומהקר השיב בשנת 2018, כ- 3 שנים לאחר מועד העדות, שהוא זוכר שהתנהגותה של הנתבעת לאורך ההליך וחלק מההתבטאויות שלה כלפי לירון היו בוטות לעיתים. הוא הסביר שממרחק השנים הוא לא זכר אמירות ספציפיות, אלא באופן כללי התנהגות בוטה, טון דיבור ואופן ניהול חקירה (עמ' 110, ש' 20 - עמ' 111, ש' 13; עמ' 114, ש' 10-16). העד זכר שגם מחוץ לאולם בית הדין הנתבעת התבטאה באמירות לא נעימות (עמ' 122, ש' 11-16). במענה לשאלות הנתבעת, העד השיב שמעבר לבוטות, הנתבעת לא נקטה באלימות פיזית כלפי לירון (עמ' 117, ש' 4-11).
87. עו"ד באומהקר העיד שהוא לא זוכר אירוע שבו הנתבעת אמרה ללירון "תראי איך את נראית, מי ירצה אותך", אך הוא לא יכול לשלול את האפשרות, שבעת שהיא עמדה קרוב אליה בזמן הארוך של הדיונים, הדברים נאמרו בשקט (עמ' 112, ש' 33 - עמ' 113, ש' 30).
88. העד זכר באופן מעורפל בלבד, כי במהלך החקירה של לירון הנתבעת התייחסה לשאלה האם אקט פיזי מסוים נטען יכול היה לקרות, ואולם לא זכורה לו הבקשה להדגים בסיוע הנאשם (עמ' 119, ש' 21-36; עמ' 116, ש' 19-23).
89. בתגובה להתנהגות הבוטה, התובעים הצבאיים קמו והתנגדו כמקובל (עמ' 114, ש' 17-29). במענה לטענות הנתבעת, שהפרוטוקולים של בית הדין הצבאי אינם מעלים זאת, עו"ד באומהקר השיב שהוא אינו יכול לזכור מה כתוב בהם, ואולם יש להניח שלאורך מאות עמודי הפרוטוקול נרשמו התנגדויות (עמ' 115, ש' 13-26).
- בכל הנוגע לדרך ניהול הפרוטוקול בבית הדין הצבאי, הרשמת מקלידה ויש מסכים לשני הצדדים (עמ' 102, ש' 4-14). בהתייחס לעדות של עו"ד יודשקין, שלפיה השופטים ניהלו את הפרוטוקול ללא אזכור של התבטאויות שחרגו מהמקובל, העד לא ידע לספק מידע ממשי.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

1 לדבריו, אולם בית הדין היה מלא אנשים ומטבע הדברים לא כל האמירות וההערות נרשמו
2 בפרוטוקול, בדומה לכל תיק אחר (עמ' 117, ש' 21 - עמ' 118, ש' 36).

3

4

ו'5 - עדות הגב' חווה ישראלי אברוצקי (עה/1)

5

6 90. הגב' אברוצקי היא שוטרת במשטרת ישראל, אחותו של עקביה ישראלי, לקוחה של
7 הנתבעת והמורשע באונס ב- "פרשת חצרים". היא, אמה ואחותה נכחו בכל הדיונים בבית
8 הדין הצבאי, ובאלו שהתנהלו בדלתיים סגורות הן המתינו מחוץ לאולם (ס' 2-3 לתצהירה;
9 עמ' 29, ש' 32-29).

10

11 91. לפי עדותה, מה שמיוחס לנתבעת הוא בלתי אפשרי. היא אמנם התנהלה באופן דרמטי
12 ורגשי, אך רחוק מאד מהתיאורים שמהם עולה התנהגות כמעט אלימה. העדה גם התרשמה
13 שהשופטת שישבה בדין "מאד לא אהבה" את הנתבעת, ולהבנתה היא הייתה מונעת מיד
14 התנהלות של אלימות מילולית וקללות. יתרה מכך, אם הנתבעת הייתה מתנהגת בצורה לא
15 נאותה, הרי שהדבר היה עלול לפגוע בסיכויי של הנאשם, ובמקרה שכזה הגב' אברוצקי
16 הייתה הראשונה להעיר ולהתריע (ס' 12 לתצהירה; עמ' 36, ש' 12 - עמ' 37, ש' 9; עמ' 38,
17 ש' 25-17). במענה לשאלת ב"כ התובעת, שהפנה להתנהגותה של הנתבעת בדיונים שלפני,
18 העדה הבהירה שבבית הדין התנהלותה הייתה תקינה (עמ' 37, ש' 34-29). היא לא זכרה
19 את פרטי הסניגור של הנאשם הנוסף ולא ידעה להשוות בין התנהלותו לבין זו של הנתבעת
20 (עמ' 35, ש' 32-29).

21

22 92. העדה העידה, שהיא לא שמעה את הנתבעת מכנה את לירון "הפרינססה", וגם לא צעקות
23 כפי שנשמעו בתכנית הטלוויזיה "באת כוחו" (עמ' 37, ש' 34-29; עמ' 39, ש' 35-33).
24 התובעת הופיעה לראשונה לצד לירון בדיון גזר הדין ובהמשך בדיוני הערעור, והעדה לא
25 שמעה אמירות לא מכובדות של הנתבעת כלפיה. להבנתה הדבר גם בלתי אפשרי, בשים לב
26 לנוכחות המשטרה הצבאית בבית הדין. העדה גם לא ראתה פרסומים של הנתבעת
27 בפייסבוק נגד התובעת (ס' 4 לתצהירה; עמ' 37, ש' 22-16; עמ' 41, ש' 9-5).

28

29 93. הגב' אברוצקי שמעה לראשונה על הטענות נגד הנתבעת רק לאחר שהוגש הערעור. בכל
30 מהלך השנתיים שבהן התנהל הדיון בבית הדין הצבאי ביפו לא נשמעה כל טענה (ס' 13
31 לתצהירה). מבחינת תלונותיה של לירון נגד הנתבעת הן תלונות שווא (עמ' 40, ש' 17 - עמ'
32 41, ש' 3).

33

34

35

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

ו'6 - סדרת הכתבות "האונס השלישי" בתכנית "הצינור"

- 1
2
3 94. עת/2 גיא לרר הוא איש תקשורת והמגיש של תכנית הטלוויזיה "הצינור" בערוץ 13. בשנת
4 2017 נערכה והוצגה בתכנית סדרת כתבות תחת השם "האונס השלישי", שסיקרה את
5 חייהן של נאנסות, ובין היתר את היחס המשפיל שהן זוכות לו כאשר הן בוחרות להיחשף
6 ואת היחס המאיים כלפיהן בבתי המשפט מצד הסניגורים ומצד בני המשפחה של
7 הנאשמים. התכניות התמקדו במה שהוגדר כהתעמרות, השפלה ורמיסה מתמשכת שספגה
8 לירון מהנתבעת (ס' 3 לתצהירו; עמ' 45, ש' 20-29).
- 9
10 95. לפי עדותו של מר לרר, במהלך צילום הכתבות לא היה ניתן לפספס את התנהגותה חסרת
11 הרסן של הנתבעת, שנקטה אלימות מילולית, הילכה אימים והטיחה מילים בוטות
12 והכפשות בלירון ובתובעת. כך למשל האמירות כלפי התובעת "שכחתי שאנסו אותך" ו-
13 "את לימדת אותה לעשות תלונות שווא ? הרי את המצאת את האונס שלך" (ס' 4-6 ונספח
14 1 לתצהירו בעמ' 5, ש' 19 ובעמ' 7, ש' 7-8; עמ' 45, ש' 14-19).
- 15
16 96. מר לרר ראיין בתכנית את הנתבעת, שלא הסתירה את התנהגותה הקיצונית, ובין היתר
17 אמרה לו "כסנגורית, המתלוננת, היא ממש לא אכפת לי ולא מעניין אותי. היא יכולה
18 לבכות, היא יכולה לעשות הכל, המטרה זה למוטט אותה על הדוכן" (ס' 7 ונספח 1
19 לתצהירו בעמ' 10, ש' 3-5). גם לאחר שהערעור הסתיים, ולקוחה של הנתבעת הורשע סופית
20 באונס של לירון, היא המשיכה לכנותה שקרנית (ס' 10 ונספח 1 לתצהירו בעמ' 20, ש' 22).
- 21
22 97. התחקיר התבסס על עדויות, בשים לב לכך שהתכנית הופקה לאחר שההליך בבית הדין
23 הצבאי ביפו כבר הסתיים. עם זאת, התכנית התבססה גם על צילומים שצולמו ביום הדיון
24 בבית הדין הצבאי לערעורים, שבהם נראתה לירון יוצאת מבועתת מאולם בית הדין
25 בדמעות ובמצב נפשי קשה, וכן נצפתה התנהגותה של הנתבעת (עמ' 47, ש' 1-36; עמ' 48,
26 ש' 14-16). התכניות התמקדו בלירון ובנתבעת, מעצם העובדה שצוות התכנית צילם ביום
27 הדיון בערעור ונוכח הביטויים הקשים של הנתבעת והשפעתם הברורה על לירון. להבנתו
28 של מר לרר, התכנית תרמה לשינוי המצב ביחס כלפי הנפגעות (עמ' 51, ש' 28-34; עמ' 49,
29 ש' 6-15).
- 30
31 98. העד הפנה לכך שהנתבעת הטיחה גם בו עלבונות וגידופים, ובכלל זה בפוסט שפורסם על
32 ידה בפייסבוק בתאריך 13/8/18, שם היא אמרה עליו "שעשה ביוזעין שימוש מזוהם
33 בעבריינית ומתלוננת שווא וסייע לה במהלכי הסחיטה שלה", תוך הפניה, לפי הבנתו,
34 ללירון ולתובעת (ס' 11-13 ונספח 2 לתצהירו). כמו כן, נטען שהנתבעת העירה לו הערות
35 פוגעניות ומעליבות לאחר שאביו נפטר (ס' 14 לתצהירו).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

99. מר לרר הפנה בתצהירו לפס"ד של בג"ץ אשר ניתן בעניינה של הנתבעת בשנת 2006, בעתירתה נגד משטרת ישראל, שם נכתבו דברים קשים על התנהגותה והתנהלותה (בג"ץ 5770/05). פסק הדין עלה בתחקיר לקראת התכנית ותוכנו אף הוטח בנתבעת (ס' 8-9 לתצהירו).

במהלך חקירתו לפניי, ב"כ הנתבעת טענה כלפי העד, שבתכנית הוא הציג טענה של המדינה בדבר תלונות שווא של הנתבעת כקביעה של בג"ץ. בתשובה הוא הפנה לקביעות בג"ץ ביחס להתנהלותה של הנתבעת בסעיף 18 להחלטתו, ולכך שלהבנתו משמעות הפסיקה היא שהנתבעת הגישה תלונות שווא. העד שלל את הטענה לעריכת מניפולציות נגד הנתבעת בתכנית הטלוויזיה והזכיר את העובדה שהנתבעת לא ראתה לנכון להגיש תביעה נגדו ונגד אנשי התכנית (עמ' 41, ש' 17 - עמ' 44, ש' 2).

100. עה/1 חווה ישראלי אברוצקי, ובן זוגה עה/2 עידו אברוצקי, כאמור בני משפחתו של הנאשם המורשע עקביה ישראלי, העלו טענות נגד האופן שבו נערכו הצילומים מחוץ לבית הדין לערעורים. ביום הדיון צלמי התכנית הסתובבו במקום במצלמות שלופות, ללא התחשבות ובהתרסה, והתברר שגם נעשה שימוש במצלמות נסתרות. להבנתם, ההקלטה והצילום באולם בית הדין נעשו ללא אישור ותוך עבירה על החוק, הציגו תמונה מסולפת של הדברים, ייחסו לבני המשפחה דברים חמורים ללא תגובה ופגעו בסיכויי הערעור (ס' 6-11 לתצהירה של הגב' אברוצקי; ס' 5-10 לתצהירו של מר אברוצקי).

לדברי הגב' אברוצקי, בניגוד למצג שהוצג בתכנית, בני המשפחה לא צעקו לעברה של לירון, למרות התגרות הצלמים, ורק לקחו את אחיה לצד (עמ' 30, ש' 10-1; עמ' 30, ש' 24 - עמ' 31, ש' 13). היא שללה ששמעה קללות וצעקות שנשמעו בתכנית, וייחסה התנהגות שלילית מסוימת שהוצגה לפניו באולם מתוך התכנית לבן משפחה של הנאשם השני (עמ' 30, ש' 23-17; עמ' 31, ש' 28-14; עמ' 32, ש' 20-10; עמ' 33, ש' 28-35).

הדברים מובאים רק להשלמת התמונה. מר גיא לרר וצוות תכניתו, כמו גם מי מבני המשפחה של שני הנאשמים, אינם בעלי דין בהליך שלפניי. המחלוקת אינה עוסקת באופן שבו צולמה תכנית התחקירים ובהשלכותיו. מכאן שהעדויות שנשמעו בעניין זה אינן רלוונטיות להכרעה במחלוקת. כך גם עניינים צדדיים שעלו בחקירתו של מר אברוצקי, כגון זהות היחידות שבהן הוא משרת כלוחם במשטרה והאופן שבו נחתם או לא נחתם תצהירו.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

101. התובעת העידה שהיא פנתה למר גיא לרר ו- "נדנדה" לו בעקבות סיפוריה של לירון על התנהגותה של הנתבעת כלפיה וההבנה שהיא זקוקה להגנה (עמ' 91, ש' 22-29). הפעולות מול הנתבעת, ובכללה התכנית, ננקטו לאחר שלירון התחזקה והחלה להתגבר על הטראומה שנגרמה לה ממעשה האונס, ובהמשך מהתנהגותה של הנתבעת (עמ' 139, ש' ש' 4-26).

102. הנתבעת מצדה הצהירה כי תביעתה שכנגד עוסקת בפרסומים שפרסמה נגדה התובעת, מבלי להתייחס לפרסומים הפוגעניים שקשורים בתכנית "הצינור", שעניינם מסכת עובדתית אחרת ומורכבת, אשר טרם הסתיימה (ס' 13 לתצהירה כתובעת שכנגד).

לפי הנתבעת, התובעת פנתה שוב ושוב למר גיא לרר. כאשר הוא נרתם לעניין, הנתבעת נבחרה לדמות הרשע כדי לשלח את הצופים ולהגביר את העניין. התכנית יצרה מתקפה חסרת תקדים נגדה, שכללה לא רק את 3 התכניות המיוחדות, אלא גם תכניות ופרסומים חוזרים, סה"כ 27 במספר, ואלפי פרסומים ותגובות ברשתות החברתיות. תוך כך, התובעת וגיא לרר עודדו את לירון לחשוף את זהותה, על אף הוראות החוק האוסר על כך, והכל כדי להשיג תהודה ומדרוג גבוה על חשבון של נפגעות (ס' 43-49 לתצהירה; עמ' 173, ש' 1-29).

ו'7 - גרסת הנתבעת

103. הנתבעת טענה שלא היו דברים מעולם, וממילא הם בלתי אפשריים. לא ייתכן בשום מצב שסגורית תלחש על אוזנה של מתלוננת בתיק אונס, במהלך עדותה, באין משים ובאין מפריע. גם לא ייתכן ששופטי בית הדין הצבאי ישתפו פעולה, ימחקו דברים מהפרוטוקול, כפי שנטען לפני הוועדה בכנסת, והתובעים הצבאיים לא יגיבו בחומרה (ס' 60 לתצהירה).

104. הנתבעת הפנתה לדברי התובעת בתכנית הבוקר, שלירון הגישה תלונות ובקשות לצווי הרחקה נגד בני משפחות הנאשמים, ואולם לא פעלה נגדה, אלא רק בשלב המאוחר של הערעור ובמקביל לכתבות בתכנית "הצינור".

הנתבעת גם הפנתה לכך שוועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין סגרה את התלונות נגדה, של לירון ושל גורמים נוספים שהצטרפו אליה, בעידודו של גיא לרר בתכנית, על אף דרישתה של הנתבעת לעמוד לדין משמעתי (ס' 60-63 לתצהירה).

יצוין בהקשר זה, כי מסמכי הליכי התלונות ללשכת עורכי הדין מעלים כי במכתבה מהתאריך 27/12/17 הנתבעת ביקשה את פרטי התלונות וכן ביקשה לעמוד לדין משמעתי. עם זאת, בתגובתה המפורטת לתלונות מהתאריך 1/2/18, היא שללה את תוכן וביקשה את גניזתן.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

105. הנתבעת אישרה, כי באתר הבית שלה מופיע בראש העמוד הסרטון "באת כוחו" ששודר בערוץ "כאן", שבו נשמעות טענותיה של לירון כלפיה וכן דבריה של הנתבעת בדבר האופן שבו היא נוהגת ללחוץ בחקירה על המתלוננות קורבנות האונס מבלי לוותר. לדבריה הייצוג של נאשמים בעבירות מין שונה מייצוג בכל תחום אחר, שכן ההנחה הבסיסית של בתי המשפט היא שהנאשם אשם במעשה, והיא פועלת למען לקוחותיה. החקירה הנגדית היא חוויה קשה תמיד, אך להבנתה היא חקרה את לירון בעדינות יחסית, והראיה שלירון נזקקה להפסקות דווקא במהלך החקירות של ב"כ הנאשם השני, עו"ד שי נודל (עמ' 148, ש' 12-36; עמ' 150, ש' 7 - עמ' 151, ש' 5).

8' - ניתוח הממצאים ומסקנות

106. העדויות והמסמכים שהוצגו לפניי מביאים למסקנה, שהוכחו לפניי, ברמת ההוכחה הנדרשת בהליך אזרחי, האירועים הבאים:

א. במהלך אחד הדיונים שבהם לירון העידה בבית הדין הצבאי, הנתבעת אמרה לה, כפי הנראה בקול שקט ומחוץ למסגרת הדיון, "תראי איך את נראית" ו- "מי ירצה אותך בכלל"?

ב. באחד הדיונים, כפי הנראה מחוץ לאולם בית הדין, הנתבעת עברה מול לירון ואמרה לה "פשש תראי איך היא רזתה?", "מה קרה היא רזתה בגלל שפתאום יש לה חבר?"

ג. בדיון לפני ערכאת הערעור הנתבעת כינתה את לירון, בפומבי ולאוזני כל, "הפרינססה", ורק בהוראת שופט בית הדין חזרה לכנות אותה "המתלוננת".

ד. במהלך דיון שבו לירון מסרה את עדותה, כאשר עלתה מחלוקת הנוגעת לפעולה פיזית מסוימת נטענת תוך כדי מעשה האונס, הנתבעת הציעה, קבל עם ועדה, שהנאשם באונס, עקביה ישראלי, ידגים את הפעולה עם ועל לירון.

המסקנות דלעיל הוסקו מהממצאים שיפורטו להלן.

107. ראשית, עדותה של המתלוננת לירון תורג'מן הייתה ברורה, רהוטה ומהימנה, ומכל מקום לא נסתרה. לירון העלתה את אותן טענות נגד הנתבעת בתכנית "באת כוחו" בערוץ 11 בתאריך 5/6/17 (קולה נשמע באזור הדקה ה- 15:00 של התכנית), בתלונה ללשכת עו"ד מהתאריך 29/11/17 ובדיון בוועדת הכנסת בתאריך 19/12/17.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

- 1 איני מקבל את טענת הנתבעת בסיכומיה, שהעלאת הטענות בשנת 2017 מהווה שיהוי הפוגע
2 במהימנות הנאמר. מטבע הדברים, דרכה של לירון, אישה צעירה שהייתה קורבן למעשה
3 אונס, לצבור ביטחון וכוח נפשי כדי להתמודד ציבורית מול הסגורית של הנאשם, לא
4 הייתה קצרה ופשוטה. אין בכך כדי להעיד על שיהוי ולפגום במהימנותה של לירון.
5
- 6 108. שנית, עדותה של התובעת תמכה בזו של לירון, התאימה לה וחיזקה אותה. לירון סיפרה
7 לתובעת בזמן אמת על האמירות ועל ההתנהלות הקשה מצד הנתבעת. התובעת גם נכחה
8 בדיון בערעור, צפתה בהתנהלותה של הנתבעת ושמעה את הכינוי "הפרינססה".
9
- 10 109. שלישית, עדותה של התובעת הצבאית עו"ד מאשה יודשקין תמכה בעדותה של לירון
11 וחיזקה אותה. לירון פנתה אל הגב' יודשקין במהלך הדיון בערעור ושטחה לפניו, תוך
12 סערת רגשות, את יחסה של הנתבעת. עו"ד יודשקין גם הייתה עדה לניסיון של הנתבעת,
13 במהלך עדותה של לירון, לגרום לכך שהנאשם באונס ידגים עליה, וכן לכינוי שלה
14 "הפרינססה" לפני ערכאת הערעור.
15
- 16 110. רביעית, לא ניתן להתעלם מההתנהלות הקיצונית והבוטה של הנתבעת, הנוהגת לתקוף
17 מילולית את כל מי שהיא מחשיבה כיריב, והדוגמאות לכך רבות.
18
- 19 הבוטות של הנתבעת נחשפה במישרין לפני מצלמות הטלוויזיה של תכנית "הצינור", בלעג
20 כלפי התובעת ובאמירות כמו "שכחתי שאנסו אותך" (עמ' 5, ש' 19 לתמלול התכנית, נספח
21 1 לתצהירו של גיא לרר) ו- "את לימדת אותה לעשות תלונת שווא ? הרי את המצאת את
22 האונס שלך" (עמ' 7, ש' 8-7 לתמליל).
23
- 24 שני התובעים הצבאיים, עו"ד מאשה יודשקין ועו"ד גל באומהקר, כתבו בתגובותיהם
25 ללשכת עו"ד בהליך התלונה של לירון, כי במהלך דיוני בית הדין הצבאי, הנתבעת פנתה
26 לנוכחים באולם באמירות אישיות שונות שהלהיטו את הרוחות. ממרחק הזמן שניהם לא
27 זכרו אמירות קונקרטיות, אלא את הלך הרוח הכללי, וכך גם בעדויותיהם לפני.
28
- 29 אותה התנהגות קיצונית ותוקפנית באה לידי ביטוי גם בהליך שלפניי, באינספור קריאות
30 ביניים ואמירות קשות כלפי הנוכחים ובכללם ב"כ התובעת והתובעת עצמה. יש לציין
31 בהקשר זה את עדותה של עו"ד יודשקין, שכללית העידה באופן מהימן וללא דופי, כי מחוץ
32 לאולם בית המשפט הנתבעת אמרה לה שהיא "תקרע אותה" וקראה לה "מסריחה".
33
- 34 קל לראות כיצד אותו יחס עוין ובוטה בא לידי ביטוי, וביתר שאת, כלפי לירון בדיוני בית
35 הדין הצבאי.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

111. חמישית, אין לקבל את טענת הנתבעת שאי אפשר שהיא תלחש ללירון אמירות עוקצניות ומעליבות במהלך הדיון בבית הדין הצבאי, מבלי שיתר הנוכחים ישמעו. כפי שהעידו שני התובעים הצבאיים, עדותה של לירון נפרשה על פני שני דיונים ארוכים מאד, האווירה לא הייתה שקטה וסטריילית, הנתבעת עמדה בעת החקירה סמוך ללירון, ואין לשלול את האפשרות שאמרה לאוזניה משפט כזה או אחר.

112. שישית, אני מקבל את הטענה שהפרוטוקול שניהלו שופטי בית הדין הצבאי הכיל את העדויות ואת התוכן שנשמע באולם לגופו של עניין, מבלי לתעד את כל קריאות הביניים, הצעקות וההתנהלות הנלווית. תוך כך, הפרוטוקול לא תיעד את המילים שבהן הנתבעת הזמינה את הנאשם באונס לערוך הדגמה על לירון.

הנתבעת הצבאית, עו"ד מאשה יודשקין, העידה שכך החליטה נשיאת בית הדין הצבאי לנהל את הפרוטוקול. יש לציין כי הדבר אינו יוצא דופן. אם הדיון שלפניי לא היה מתועד בהקלטה אלא בהקלדה, אין לי ספק כי חלק הארי של קריאות הביניים וההערות המיותרות המופיעות בו, ובהן אלו של הנתבעת, לא היו חלק ממנו.

יצוין כי הטענה שדברים מסוימים נכתבו לפרוטוקול בית הדין הצבאי ואז נמחקו לא עלתה באמת. לירון קבלה על כך שאמירות הנתבעת לא תועדו לפרוטוקול, אך היא לא יכולה הייתה לדעת האם הן נכתבו בו מלכתחילה. בדיון בוועדת הכנסת נשמעה קריאה "השופטים מבקשים למחוק מהפרוטוקול את האמירות", שלא ברור מי קרא אותה. מכל מקום, אין להניח שיד נעלמה מחקה בדיעבד מילים מהפרוטוקול, אלא שאמירות וקריאות ביניים שונות שאינן מתועדות בו לא תועדו גם בזמן אמת.

113. שביעית, לא מצאתי שיש בעדותה של הגב' חווה אברוצקי מטעם הנתבעת כדי להשפיע על מסקנותיי. מטבע הדברים, והדבר ניכר היטב בעדותה, הגב' אברוצקי התמקדה בזמן הדיונים וההליך באחיה ובסיכויו, והייתה פנויה פחות לרעשי הרקע. העובדה שהיא עצמה לא זכרה התרחשויות ואמירות יוצאות דופן, אין משמעה שהן לא אירעו.

114. האמירות האישיות הקשות, וההצעה שהנאשם באונס יבצע הדגמה על קורבנו, מצביעות על כך שהנתבעת נהגה בלירון בחוסר רגישות הגובל באכזריות, בבוטות, בהשפלה ובביזוי. לא מדובר באדישות סתם, אלא בפעולות מכוונות, שנועדו לפגוע במתלוננת.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

115. חשוב להדגיש, כי דבריה של הנתבעת בתכנית הטלוויזיה "באת כוחו" ובריאיון לגיא לרר בתכנית "הצינור", בדבר הטקטיקה שבה היא מנהלת חקירות של מתלוננות בתיקי עבירות מין, היו לגיטימיים, גם אם בוטים וקשים לשמיעה. מותר לסנגור לחתור לחקירה נגדית קשה ונוקבת, מותר לו לא להתרשם מבכיייה של העדה ומותר לו לבקש מבית המשפט, שלא להפסיק את הדיון באמצע החקירה. רב המרחק בין טקטיקה שכזו ובין התנהלותה של הנתבעת כלפי לירון. אין מקום להשפלה, לביזוי ולזלזול בכבודה של המתלוננת.

ו'9 - הכרעה בפרסומים 3-5 בתביעה שכנגד (פרקים ה' ו-ו')

116. כאמור, בפרסומים 3-4 בתביעה שכנגד - תכנית הבוקר והפוסט מהתאריך 26/12/17 - התובעת ייחסה לנתבעת אמירות אישיות קשות כלפי המתלוננת לירון והתנהגות אכזרית כלפי מתלוננות. בפרסום 5 בתביעה שכנגד, שלא נקב בשמה של הנתבעת, האמירות דוגמת אלו שיוחסו לנתבעת תוארו כחורגות מגדר ההתנהלות המשפטית הלגיטימית למחוזות של סאדיזם ורוע. מובן שתכנים מסוג זה יכולים להוות "לשון הרע" לפי הגדרות החוק.

117. הפרסומים המייחסים לנתבעת את האמירות נגד לירון חוסים תחת הגנת "אמת הפרסום" שבסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע. הדברים אכן נאמרו ואין מחלוקת של ממש כי היה בפרסום עניין ציבורי.

118. חלקי הפרסום המייחסים לנתבעת אכזריות, גרימת עוול ודריכה על גוויות, הן פרשנות והבעת דעה בדבר התנהגותה של הנתבעת בעקבות האמירות שהוכחו, הדרך שבה היא נהגה עם לירון ואמירותיה של הנתבעת עצמה בתכניות הטלוויזיה.

בדומה למסקנה ולתוצאה בפרק ג' ביחס לפרסומים 1-2 בתביעה שכנגד, הפרסומים כאן חוסים תחת הגנת "תום הלב" שבסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע.

הפרסומים נועדו להגן על עניינה של לירון, שלתובעת היה בה עניין אישי כשר כראש העמותה וכמלווה (הגנת ס' 15(3) לחוק). כמו כן, בנסיבות העניין היו לתובעת צורך ואף חובה מוסרית וחברתית לפרסם את דעתה ולבקר את דבריה של הנתבעת (הגנת סעיף 15(2) לחוק). הפרסום גם היה בבחינת הבעת דעה על התנהגותה של הנתבעת כמייצגת של נאשם בהליך שהתנהל בבית הדין הצבאי (הגנת סעיף 15(2)(א) לחוק).

החזקה כי הפרסומים נעשו בתום לב (ס' 16 לחוק) לא נסתרה, ואף לא מצאתי שאיזה מהם חרג מתחום הסביר.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

119. הפרסום במאמר בביטאון לשכת עורכי הדין לא נקב בשמה של הנתבעת, ואף נוסח בלשון זכר. עם זאת, ניתן להניח שמי שראה את תחקירי תכניות "הצינור" וקרא את המאמר, יכול היה לקשר בין הכתוב ובין הנתבעת.

מכל מקום, תוכן המאמר מהווה ברובו הבעת דעה לגיטימית, המוגנת בהגנת "תום הלב" על בסיס אותה ההנמקה שפורטה לעיל.

120. התוצאה היא, שפרסומים 3-5 בתביעה שכנגד זוכים להגנה מכוח הוראת חוק איסור לשון הרע, ועל כן התביעה שכנגד שהוגשה בגינם נדחית.

פרק ז' - פרסומים 6-7 בתביעה שכנגד

121. הנתבעת טענה, שעל אף שפסק הדין בערעור ניתן בתאריך 15/8/18, ובכך הסתיים הדיון המשפטי בפרשה, התובעת המשיכה בצעדיה נגדה. כך, בתאריך 1/11/18 בשעות הערב המאוחרות נשלחה אל הנתבעת הודעת דוא"ל, שהודיעה לה כי למחרת בבוקר יתקיים ליד משרדה מעמד של מסירת כתב התביעה של לירון נגדה. למחרת, ביום שישי בבוקר 2/11/18 נערכה למעשה הפגנה מחוץ למשרדה של הנתבעת, בהשתתפות התובעת, שכללה שימוש במגאפון. מיד לאחר מכן התובעת העלתה פוסט בדף הפייסבוק הפרטי שלה, אשר כלל תמונות מההפגנה.

הנתבעת ציינה כי התובעת הקפידה לא להיראות בתמונות שצורפו לפוסט, לא לשלוח אליה את ההזמנה בדוא"ל ואף לא להשתתף באופן פעיל בשיחה שחויגה אל הנתבעת במהלך ההפגנה (ס' 80-85 לתצהירה כתובעת שכנגד ; ס' 30-34 לתצהירה כנתבעת).

122. הנתבעת רואה בהפגנה כפרסום שנועד להשפיל ולבזות אותה באמצעות שיחת הטלפון והשימוש במגפון. הפרסום העוקב בפוסט בפייסבוק הציג את הנתבעת כאכזרית ומפחידה (ס' 86-87 לתצהירה כתובעת שכנגד).

123. תמליל שיחת הטלפון המוקלטת, שהתנהלה בזמן ההפגנה בין מי מהמפגינות ובין הנתבעת, צורף בשתי ורסיות שונות. בתמליל שצורף כנספח 13 לתצהיר הנתבעת לא נכתב שמה של התובעת כדוברת. בזה שצורף כנספח 23 לתביעה שכנגד, נרשם שמה של התובעת לצד חלק מהאמירות (כולל סתירה ביחס לזהות הדובר בדקה 00:09:53 של ההקלטה). בין היתר יוחסו לתובעת הדברים הבאים :

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

"אנחנו אקטיביסטים ואקטיביסטיות, נפגעים ונפגעות, אנחנו שלושים אנשים, שבאנו במקום ובשם בחורה צעירה שאת החלשת במו פיך וידייך ... למרות שבית המשפט הרשיע. למרות שאת הפסדת בערעור, למרות כל זה, עורכת דין, בניגוד לחוק, קוראת למי שבית המשפט הרשיע אנשים ואמר שהיא דוברת אמת, את בעצמך קוראת לה שקרנית. מוציאה את דיבתה. את מפרסמת ברשת ...

אני חושבת שאת חלאה. אני חושבת שאת מנצלת את תפקידך לרעה. אני חושבת שמה שעושה לך את זה, זה לפגוע באנשים חלשים, תמיד יהיו אנשים אכזריים שמנצלים את זה. את נוגה, אדם אכזרי. אכזרי ממעלה ראשונה. ואת יודעת מה כפרה עלייך ? העולם הוא כל כך עגול נוגה, ואת עומדת מול אנשים נורא חזקים עכשיו, לא מול נפגעת".

124. בפוסט שפרסמה התובעת בתאריך 2/11/18, נרשם בין היתר כך (נספח 12 לתצהיר הנתבעת):

"האנשים שהגיעו, שאני כנראה היחידה שיודעת אחד אחד סיפור סיפור, אמיצים ואמיצות, ראויים וראויות. מדהימים ומדהימות. גיבורים וגיבורות. כולם קוראים בקול ביחד, חזק וברור. חלק מתפרקות לרגע, רועדות חזק, דומעות, מתייפחות זו בזרועות זו, חיבוקים עזים וחזקים. וזו גבורה. לא לפחד - לא מצריך אומץ. לפחד, לשקשק, לרעוד מהתרגשות המעמד והעוצמה והכאב המשותף ולהמשיך לעמוד ולקרוא בקול ובגאון - זה אומץ וזו גבורה. וכולם התייצבו בשבילה. כולם באו קודם כל עבורה ועבור מה שהיא מייצגת, כי הגיע הזמן שנפגעי תקיפה מינית יזקפו את ראשם ויפסיקו לפחד, ויבואו חשבון עם כל מי שמתאכזר אליהם".

125. התובעת טענה כי ההפגנה הייתה לגיטימית ושהנתבעת לא הפנתה למילים ספציפיות שמהוות להבנתה לשון הרע (ס' 32-35 תצהירה כנתבעת שכנגד). לדבריה האירוע אורגן על ידי הפקת תכנית "הצינור" והיא רק השתתפה בו כאחת מתוך רבים, כך שלא ניתן לייחס לה אחריות על דברי אחרים, שהשתמשו במגאפון ושלחו לנתבעת הודעת דוא"ל (עמ' 140, ש' 12 - עמ' 141, ש' 25; עמ' 142, ש' 14 - עמ' 143, ש' 28).

לגבי הפרסום בפייסבוק, התובעת ציינה שהיא כלל לא הזכירה את הנתבעת, שבכל זאת הגישה נגדה תביעה שכנגד רק כמשקל נגד לתביעה העיקרית וכתביעת השתקה. הראיה שהנתבעת לא הגישה תביעות דומות נגד גיא לרר והפקת "הצינור" או נגד כתבת האתר "וויינט", אשר פרסמו עליה דברים קשים (ס' 36-45, 58 ו-61-63 לתצהירה כנתבעת שכנגד; עמ' 109, ש' 13-16).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

126. חלקים מפרסומים 6-7 שצוטטו לעיל כוללים אמירות קשות נגד הנתבעת ומציגים אותה כרעה ואכזרית. תוכן זה עונה על הגדרת "לשון הרע" בחוק. עם זאת, וכפי שפורט בפרקים ביחס לפרסומים הקודמים, הבסיס העובדתי לנטען, זה המייחס לנתבעת התנהגות קשה כלפי לירון, הוכח כאמת ונהנה מהגנת "אמת הפרסום". היתר הוא בבחינת פרשנות והבעת דעה לגיטימית של התובעת, החוסות תחת הגנת "תום הלב" (ההנמקה פורטה כאמור בפרקים הקודמים). על אף התוכן הקשה, לא מצאתי שהפרסומים חרגו מתחום הסביר בנסיבות העניין.

127. התוצאה היא, שפרסומים 6-7 בתביעה שכנגד, זוכים להגנה מכוח הוראת חוק איסור לשון הרע, ועל כן התביעה שכנגד שהוגשה בגינם נדחת.

פרק ח' - פרסום 2 בכתב התביעה

ח'1 - תוכן הפרסום

128. בתאריך 25/1/21 הנתבעת פרסמה פוסט ארוך בדף הפייסבוק הפרטי שלה, כדלקמן:

"הכירו את שני שטלריד והפיצו כדי להזהיר אנשים אחרים. אין דבר בזוי, נקלה ונאלח יותר מאשר להקים עמותה התומכת בנערות ובנשים המגישות תלונות שווא - עקרות, הזויות ומופרכות, נגד גברים, בעצם, אם לדייק - יש. עשיית יחסי ציבור ופרסום על חשבונן, על מנת לפאר, לרומם ולקלס את עצמה מכשירה הגב' שני שטלריד כל שרץ, משתמשת בכל שקר, מציגה מצגי שווא ומנסה להצטייר כ'מיס קליין' בעוד היא, כידוע, על פי כינויה, מיס פיגי (באנגלית זה נשמע יותר הולם אותה...). לא טוהר המידות וניקיון מנחה אותה אלא הרוע, הכיעור והלכלוך האנושיים. רק גברים שעברו את הטראומה של האשמתם במעשה פלילי על רקע מיני עשויים להעיד על הקלות הבלתי נסבלת, ובעיקר הבלתי נסלחת, שבה ניתן להחריב עליהם את עולמם, להרוס את השם הטוב שלהם, כאנשים בכלל וכבעלי מקצוע בפרט, ובמקרים מסוימים - לגרום לאובדן צלם האנוש שלהם, לקליעתם לדיכאון ולייאוש בשל אי היכולת להסיר את אות הקין שהטביעה מתלוננת סרק מנוולת על מצחם.

על מנת להצדיק את הרציונל, את הצורך, לכאורה, בהקמת עמותה, עודדה שטלריד נשים - מאחורי הקלעים ולפניהם - להגיש תלונות שאין בהן כל שחר על אודות הטרדתן לכאורה, ולהציג עצמן כקורבנות של אלימות מינית פושעת, כביכול, בעוד היא משתמשת בהן (ובהן: תמימות, טיפשות, נכלוליות, מרושעות ועוד) לצרכי האדרת שמה והצגתה כלוחמת צדק נחושה ועיקשת.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

חמור מכך, שני שטלריד המציאה שאנסו אותה בגיל 6 ובצבא ולמה ? כדי שתוכל ליחצן את העמותה לציבור. למרבה המזל, מחקו את העמותה (מעניין מדוע !!) וכך, לפחות עמותה אחת מאותן שייעודן, מטרותן, ותכליתן הוא תפירת תיקים פליליים לגברים חפים מפשע. אפשר לנשום, לפחות זמנית, לרווחה. כיום היא מצאה לעצמה עיסוק חדש - מכירת יצירות פח, כדי להוציא מאנשים, באותו אופן נכלולי המאפיין את פעילותה, כספים שלא מגיעים לה בדין ו/או בזכות.

לכל הפחות היא חדלה ללטרף נשים, לדגמן חמלה וליחצן הזדהות מזויפת עם המגישות תלונות שווא, ומסתפקת, ככל הנראה כברירת מחדל עלובה ואומללה, בליטוף עצים.

נשים כמוה גורמות נזק עצום לנערות ולנשים, אשר יש בהן מי שהן, אכן (ואני ישרה והגונה מספיק כדי להודות בכך, חרף היותי סנגורית פלילית המייצגת לא מעט גברים שנשים טפלו עליהן האשמת שווא) הן קורבנות של פשיעה מינית חמורה, לרבות אונס, בכך שהיא משתמשת בהן ככלי משחק, כבובות חסרות חוליות, עמוד שידה ואישיות עצמאית, קבל עם ועדה (רצוי, כמובן, בטלוויזיה, למען יראו ויתרשמו) ומעודדת אותן להתלונן על גברים. ובכך מתהפכות יוצרות: מי שמציגה עצמה כמי שלכאורה נהרסו חייה - הורסת בעצם חיים של אחרים. אין לה בושה אבל דווקא היעדר הבושה מאפיין אותה כאדם, שהוא המקבילה האנושית למושג - חרפה".

129. הנתבעת העידה שהפוסט פורסם בעקבות פרסום פוסטים של התובעת, שדיווחו על פרסום תקנות חדשות הנוגעות לנפגעי תקיפה מינית ותיארו אותן כהישג של תכנית "הצינור" (סי' 30-32 ו-95-97 לתצהירה כתובעת שכנגד).

130. להלן רשימת העניינים המהווים לכאורה לשון הרע בפרסום:

- א. הנתבעת תומכת בנערות ובנשים המגישות תלונות שווא ומעודדת אותן לעשות כן.
- ב. הנתבעת עושה יחסי ציבור על חשבונן של אותן נערות ונשים, לצורך האדרת שמה.
- ג. הנתבעת מוכרת כיום יצירות פח כדי להוציא מאנשים, באותו אופן נכלולי שמאפיין את פעילותה, כספים שלא מגיעים לה.
- ד. הנתבעת המציאה שאנסו אותה בגיל 6 ובצבא.

ח'2 - הטענה שהתובעת תומכת ומעודדת הגשה של תלונות שווא

131. פרסום הנתבעת, כי התובעת תומכת בתלונות שווא ואף מעודדת אותן, מהווה ללא ספק "לשון הרע", שכן יש בו כדי להשפיל אותה או לעשותה מטרה לבוז וללעג.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

132. מטעם התובעת הובא לעדות עת/4, החוקר הפרטי גיל שמואלי. בתמצית, הנ"ל מסר
בתצהירו ובעדותו, שבשנת 2018 הוא נשכר במסגרת עיסוקו על ידי שתי משפחות, שביקשו
לברר נסיבות תלונה של מתלוננת, אשר האשימה את בן הדוד שלה ואת חברו במעשה אונס
בנסיבות מחמירות.

עם איסוף הנתונים הראשונים בנוגע למקרה, עלו אצל מר שמואלי תמיהות רבות בדבר
מהימנות התלונה, והוא מצא שהמתלוננת זייפה מסרוני וואטסאפ בתחכום ובשיטתיות
(עמ' 68, ש' 1-8).

לחוקר נודע שהמתלוננת עמדה בקשר עם העיתונאית הדס שטייף. הוא נפגש עם הגב'
שטייף, הציג לה את ממצאיו וקיבל ממנה סיוע. בנוסף הגב' שטייף הפנתה אותו אל
התובעת, שהאמינה בתום לב למתלוננת וסייעה לה בתמיכה נפשית (עמ' 63, ש' 4-10).

מר שמואלי נפגש עם התובעת בקיסריה והציג לה את ממצאיו. כאשר התובעת הבינה
שמדובר בתלונת שווא, היא לא חסכה כל מאמץ, ועשתה כל שביכולתה וללא תמורה כדי
לסייע לחוקר (עמ' 62, ש' 19-30; עמ' 66, ש' 13-27). הממצאים הוגשו לעורכי הדין של
החשודים, והדבר הביא בהמשך לשחרורם ממעצר ולסגירת התיקים הפליליים נגדם
מחוסר אשמה (עמ' 63, ש' 33 - עמ' 64, ש' 32). להבנתו של מר שמואלי, הגב' שטייף
והתובעת סייעו לו מתוך הבנה שתלונות שווא גורמות נזק למתלוננות אמת, אשר נפגעו
מעבירות מין.

133. התובעת העידה שהיא מצויה בקשרי חברות עם הגב' שטייף. בנסיבותיו של המקרה
המסוים היא האמינה למתלוננת, אך הוכתה בתדהמה נוכח ממצאיו של החוקר שהציגו
תמונה הפוכה, וסייעה בכך שהעבירה לו את ההתכתבויות ואת הממצאים שהיו בידיה (עמ'
96, ש' 25 - עמ' 97, ש' 28).

134. הנתבעת נשאלה בחקירתה על בסיס מה היא טענה נגד התובעת שהיא תומכת בתלונות
שווא ואף מעודדת אותן. בתשובתה היא הפנתה לעדותו של החוקר מר שמואלי, שלפיה
התובעת תמכה במתלוננת שווא עד להתערבותה של העיתונאית הדס שטייף (עמ' 127, ש'
31 - עמ' 128, ש' 8; עמ' 129, ש' 32 - עמ' 130, ש' 10).

בנוסף הנתבעת הפנתה למקרה שבו התובעת תמכה במתלוננת בת 14 ובאמה, ובסופו של
הליך אשר התנהל בבית המשפט המחוזי מרכז, שבו ייצגה הנתבעת, ניתנה הכרעת דין מזכה
(עמ' 128, ש' 9-21).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

135. העובדה שהתובעת סייעה ותמכה בשתי מתלוננות, שבדיעבד התברר שתלונותיהן אינן אמת, אינה מעידה על כך שהתובעת ידעה על כך ומקל וחומר לא מעידה על כך שהיא עודדה את תלונות השווא. ההיפך הוא הנכון, כעולה מעדותו של החוקר גיל שמואלי, מרגע שהתובעת הבינה שמתלוננת אינה דוברת אמת, היא פעלה כדי לסייע בחשיפת העניין.

136. לא מצאתי שהנתבעת ביססה טענת הגנה מפני פרסום לשון הרע. הגנת "אמת הפרסום" לא עומדת לה, שכן הפרסום לא הוכח כאמת. אף לא מצאתי שבנסיבות העניין מתקיימת איזו מהחלופות שבסעיף 15 לחוק, שעניינו הגנת תום הלב. יתרה מכך, אפילו אם הייתה נמצאת חלופה, הטענה כי התובעת מעודדת תלונות שווא חרגה מתחום הסביר, כך שהחזקה שהפרסום נעשה בתום לב לא הייתה עומדת לנתבעת.

137. המסקנה היא שרכיב זה של הפרסום מהווה לשון הרע, ללא הגנה.

ח'3 - הטענות לכך שהתובעת פעלה ממניעים של פרסום והתעשרות כספית

138. לפי הנתבעת, העמותה הוקמה על ידי התובעת על רקע תופעה של חשיפת פגיעות מיניות ברשתות החברתיות. התובעת פרסמה בחודש אוקטובר 2014 פוסט שזכה לתהודה מסוימת, העלתה פרסומים נוספים ואז ייסדה בתאריך 30/12/14 את עמותת "אות הזדהות", שמטרתה התמקדו בסיוע לנפגעי עבירות מין. מיד לאחר הקמת העמותה התובעת החלה בגיוס כספים, ששיאו במסיבת פורים אשר התקיימה בתאריך 4/3/15, מעט לפני שנוצר הקשר בין התובעת ובין לירון (ס' 33-37 לתצהירה כתובעת שכנגד).

139. לטענת הנתבעת, התובעת עשתה בה שימוש מסיבי, ציני ואכזרי משיקולי נקמנות, תאוות פרסום וקידום הקריירה שלה. הפעילות שלה בתחום נפגעי עבירות המין נמשכה 4 שנים בלבד ונסבה כולה על הכפשת הנתבעת, תוך ניצול פרשת חצרים (ס' 5 ו- 11-12 לתצהירה כתובעת שכנגד).

בשנת 2017 התובעת ניסה למצוא חלופה לפרשה "המניבה", במה שהשווה על ידי הנתבעת לסוכנות המחפשת טאלנטים. הנתבעת הפנתה להודעה שהתקבלה אצלה לטענתה מנפגעת אונס, שבה התובעת הוצגה בצורה ביקורתית. הכותבת האלמונית טענה שהתובעת פגעה בה רק בגלל שהיא לא הסכימה לרעיון שלה ונשפגעת אחרת התאשפזה בגלל המילים שהתובעת הטיחה בה. לפי התובעת, פרטיה של הפונה נותרו חסויים כדי להגן עליה (ס' 89-91 ונספח 24 לתצהירה כתובעת שכנגד).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

140. התובעת העידה שהיא הייתה בין הנשים הבודדות שפרסמו גלויות תוכן על מקרי אונס שהן חוו. בעקבות זאת היא קיבלה תגובות רבות מאד מנפגעים אחרים, כתבה פרסומים נוספים והייתה נגישה לתמוך בנפגעים, גם ללא הכשרה מקצועית (עמ' 90, ש' 22 - עמ' 91, ש' 15). הפעילות שלה החלה בחודש אוקטובר 2014, בזמן שהיא הייתה בשבתון במקצועה כמורה. לדברי התובעת, היא חשה באותו שלב שברצונה לעסוק בשליחות שהיא נטלה על עצמה, ואז היא הודיעה שלא תחזור מהשבתון ועסקה בין היתר גם בגיוס תרומות לפעילות העמותה ושלא לצרכי פרנסתה (עמ' 82, ש' 10 - עמ' 83, ש' 20).
- התובעת פעלה ממניע אלטרואיסטי טהור, כדי לעזור לנפגעי תקיפה מינית, ועבדה בהתנדבות מלאה (ס' 60 לתצהירה כנתבעת שכנגד; עמ' 85, ש' 32 - עמ' 86, ש' 2). היא תיארה את עבודתה כסיזיפית ומאחורי הקלעים, ללא שאיפה לפרסום ולתהילה, וגם הפנייה לתכנית "הצינור" לא נועדה לפרסום אלא להגנה על לירון (עמ' 91, ש' 16-29).
141. לצורך פגישותיה עם הנפגעים, התובעת שכרה שירותי משרד לפי שעה בבנימינה באופן פרטי ולא על שם העמותה, ורק במקרים בודדים ביקשה סיוע בהוצאות המשרד ובהיקף אפסי (ס' 17 לתצהירה; עמ' 86, ש' 34 - עמ' 37, ש' 34).
- בהקשר זה התובעת עומתה עם נספח 25 לתצהיר הנתבעת, התכתבות בפייסבוק בינה ובין אדם בשם אלי, שטען כי כאשר הוא נפגש עמה היא דרשה ממנו כסף. בהתכתבות עצמה התובעת השיבה לאותו אדם, שבכל ההודעות שהוחלפו ביניהם אין אזכור של כספים ושבעם האחת שהיא זימנה אותו לפגישה במשרד בבנימינה, באופן פרטי ושלא במסגרת העמותה, הוא אכן התבקש לשלם עבור מימון השכירות עבור הפגישה. בעדותה לפני התובעת חזרה על הדברים והסבירה שאותו אדם הרבה מדי לשוחח עמה בטלפון, עד שהיא הציעה פגישה תמורת השתתפות כספית, מתוך ידיעה שהוא לא יגיע ולא ישלם. סה"כ התובעת ביקשה השתתפות 5 פעמים מתוך מאות מקרים, ובפועל פעם אחת גם קיבלה סך של 120 ₪ בלבד (עמ' 84, ש' 22 - עמ' 86, ש' 36).
142. התובעת הפנתה בתצהירה לפרסום שהנתבעת פרסמה ברשת הפייסבוק לאחר הגשת התביעה, שלפיו התובעת היא נוכלת שגבתה כספים ממתלוננים וממתלוננות על עבירות מין (ס' 16 ונספח 3 לתצהירה).
143. עדותה של התובעת בעניין זה הייתה מהימנה ולא נסתרה. התובעת פעלה רבות לסיוע לנפגעות ולנפגעים של עבירות מין. לצורך זה היא עזבה את עבודתה הקודמת והקדישה את עצמה לפעילות התנדבותית מבורכת ללא כל תמורה. התובעת השקיעה בפעילותה שעות על גבי שעות ואף שכרה שירותי משרד לפי שעה לצורך פגישות, כדי להימנע מקיומן בביתה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

הפרטי. אני מקבל את עדותה של התובעת, שרק במספר פעמים בודדות היא ביקשה
השתתפות כספית מאותם אלה שנפגשו עמה ורק פעם אחת גבתה בפועל סכום זעום של
120 ₪.

144. נתונים אלה הפוכים ומנוגדים לטענת התובעת, שייחסה את פעילותה המבורכת של
התובעת למניעים של כסף ופרסום. התובעת טענה את טענותיה בעניין זה ללא כל בסיס.

פעילות העמותה "אות הזדהות"

145. התובעת הבהירה שתביעתה נגד התובעת לא הוגשה בגלל דבריה בקשר לניהול העמותה,
אלא בגלל שהיא ייחסה לה נוכלות ועושק של נפגעים (עמ' 81, ש' 12-22). עם זאת, העמותה
נזכרה בפרסום השני בהקשר של המניעים הזרים לכאורה שיוחסו לתובעת - כסף ופרסום
- וברמיזה לאי סדרים. התובעת הפנתה להתכתבות של התובעת בתגובות לפוסט, שגם בה
היא קישרה את העמותה ליחסי ציבור (ס' 13 לתצהירה).

146. התובעת טענה שלפי המסמכים, בתאריך 10/12/18 רשם העמותות הודיע על כוונה למחוק
את העמותה, מן הטעם שמאז הקמתה בשנת 2014 לא הוגשו לו דוחות כספיים ואחרים.
סמוך לכך התובעת פרשה מהפעילות הקשורה בנפגעי מין ובתאריך 3/1/21 פרסמה את
החלטת הרשם, תוך יצירת מצג מטעה שהמחיקה נעשתה לבקשתה (ס' 27-29 ו- 94
ונספחים 9-13 לתצהיר התובעת).

147. עו"ד אופק תבור הוא חבר אישי של התובעת, שטיפל בענייניה המשפטיים לאורך
השנים. לבקשתה של התובעת הוא ערך עבורה את מסמכי הקמת העמותה, שמטרותיה היו
תמיכה בנפגעי תקיפות מיניות והעלאת המודעות בחברה לנושא. תוך כך הוא החתים את
כלל חברי הוועד ומקימי העמותה, ואף שימש בעצמו חבר ועד (ס' 2-5 לתצהירו; עמ' 68, ש'
13 - עמ' 69, ש' 2).

העושים במלאכה, התובעת והוא עצמו, פעלו בהתנדבות מלאה. פעילות העמותה התבססה
על תרומות כספיות, שהיו דלות מאד לאורך כל שנות פעילותה, בהיקף של אלפי שקלים
בודדים מדי שנה. התרומות הגיעו ברובן ממכירה של שני ולא היו גיוסי כסף ציבוריים. גם
ההכנסות ממסיבת הפורים שהתקיימה בתאריך 4/3/15 היו מועטות. חלק מכספי
התרומות הועבר לעו"ד שטיפלה משפטית באחת הנפגעות והיתרה כיסתה את ההוצאות
המעטות של העמותה. היקף התרומות היה כה זעום, שמדי שנה ניתן לעמותה פטור
מתשלום האגרה השנתית. העמותה התנהלה כדין והגישה דוחות (ס' 6-10 לתצהירו; עמ'
71, ש' 32 - עמ' 72, ש' 14).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

- 1 בחלוף מספר שנים, התובעת דיווחה לו שברצונה לסגור את העמותה בהיעדר תרומות.
2 באותה שנה לא הוגש תצהיר לפטור מאגרה, וכפועל יוצא רשם העמותות החל בהליך של
3 מחיקה וערך הודעה. העמותה החליטה כדין להצטרף לבקשת המחיקה, והתירה נוספת של
4 הרשם נערכה בהיעדר התנגדות. לאחר המחיקה, הסכום הזעום שנותר בקופת העמותה,
5 מאות שקלים בודדות, הועבר לעו"ד תבור ככיסוי הוצאות סמלי (ש' 11 לתצהירו; עמ' 70,
6 ש' 31 - עמ' 71, ש' 18; עמ' 71, ש' 23-31).
- 7
8 148. יש לציין כי במהלך עדותו העד עומת עם הליך משפטי תלוי ועומד, שבמסגרתו הוגש נגדו
9 כתב אישום בבית המשפט המחוזי בתל אביב, בין היתר בעבירות של הלבנת הון ורישום
10 כוזב במסמכי תאגיד. העד אישר את הפרטים ומסר בקצרה את גרסתו לחפותו. לא מצאתי
11 שהיה באזכור העניין כדי לסתור את עדותו בענייני העמותה (עמ' 72, ש' 15-28; עמ' 73, ש'
12 18-5; עמ' 73, ש' 26-30).
- 13
14 149. התובעת העידה שבמסיבת הפורים בחודש מרץ 2015 התקבלו תרומות בסך של 12,000 ₪,
15 שמחציתם הועברו לצורך ייצוג נפגעות בבתי משפט ומחציתם נכנסו לחשבון העמותה
16 ודווחו. במענה לטענות ב"כ הנתבעת כי בתיק העמותה לא נמצאו דיווחים פיננסיים,
17 התובעת השיבה שכאשר עו"ד תבור הסב את תשומת לבו לבעיה, היא שכרה רואה חשבון
18 וכל הדיווחים הועברו (עמ' 75, ש' 17 - עמ' 76, ש' 23; עמ' 77, ש' 16-36).
- 19
20 התובעת עצמה פעלה למחוק את העמותה בהיעדר הכנסות. עם קבלת הודעת רשם
21 העמותות מהתאריך 10/12/18 על כוונה לפעול למחיקת העמותה, עו"ד תבור הסביר לה
22 שאם לא תימסר תגובה להודעה העמותה תימחק, וכך הוחלט לפעול (ס' 12 לתצהירה; עמ'
23 76, ש' 35 - עמ' 77, ש' 15; עמ' 81, ש' 81, ש' 23-31).
- 24
25 150. מסמכי העמותה (נספח 9 לתצהיר הנתבעת) מעלים שהבקשה לרישומה הוגשה בתאריך
26 14/12/14. תעודת הרישום הופקה בתאריך 30/12/14. בתאריך 10/12/18 הופקה הודעה של
27 רשם העמותות על כוונה למחוק את העמותה בהיעדר דיווחים כספיים ומילוליים. מסמך
28 נוסף של רשם העמותות מהתאריך 23/6/20 מהווה הודעה שנייה על כוונה למחוק את
29 העמותה, אם לא יתקבל מידע נוסף.
- 30
31 151. המסמכים והעדויות מעלים, שפעילותה הכספית של העמותה הייתה זניחה עד אפסית.
32 מסמכי רשם העמותות מצביעים על כך שבהיעדר דיווחים ותשלום אגרה הוחלט למחוק
33 את העמותה. העמותה לא התנגדה, שכן התובעת רצתה בהפסקת פעילותה, והדבר אכן
34 הביא למחיקתה. העניין כולו חסר רלוונטיות, והוא רחוק מלבסס טענות של הנתבעת,
35 שייחסה לתובעת מניעים כספיים ושחיתות.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

152. לסיכום, טענותיה של הנתבעת, כי התובעת פעלה ממניעים של כסף ופרסום נטענו ללא כל בסיס ויש בהם כדי להוות "פרסום לשון הרע" לפי הגדרות החוק. לא מצאתי שהנתבעת ביססה טענת הגנה. הגנת "אמת הפרסום" לא עומדת לה, שכן הפרסום לא הוכח כאמת. אף לא מצאתי שבנסיבות העניין מתקיימת איזו מהחלופות שבסעיף 15 לחוק, שעניינו הגנת תום הלב.

153. המסקנה היא שרכיב זה של הפרסום מהווה לשון הרע, ללא הגנה.

ח'4 - הטענה שהתובעת בדתה את האונס של עצמה

154. טענת התובעת בפרסום השני, כי התובעת בדתה שאנסו אותה בילדותה ובצבא הועלתה על ידה גם בהזדמנויות אחרות. התובעת צולמה בסתר בתחקיר תכנית "הצינור" ונשמעת אומרת לתובעת "שכחתי שאנסו אותך" ובהמשך "את לימדת אותה לעשות תלונות שווא ? הרי את המצאת את האונס שלך" (תמליל התכנית צורף כנספח 7 לתצהיר התובעת - עמ' 5, ש' 19 ועמ' 7, ש' 18-17 ; עדות התובעת : עמ' 123, ש' 23-18 ; עמ' 126, ש' 23-28).

במקום אחר, בתגובה שפרסמה הנתבעת בפייסבוק בתאריך 13/8/18 היא כתבה "ביחס לשני שטליגסקר הרי שמדובר באישה שהמציאה שנאנסה והכל לצורכי פרנסה !" (נספח 6 בעמ' 75 לתצהיר התובעת).

155. הנתבעת התקשתה להסביר את הבסיס לפרסום הבוטה. לפי דבריה, היא פרסמה את הפוסט כתגובה לדברים שהתובעת פרסמה עליה "על פי הסטנדרטים שלה ובהתאם לניסיון ולידע המשפטי שלי". להבנתה, התובעת יזמה את תכניות "הצינור" נגדה והייתה שותפה להן. בתכניות, התובעת ייחסה לה תלונות שווא, והנתבעת הגיבה בפרסום בדבר המצאת מעשה האונס (עמ' 125, ש' 33 - עמ' 127, ש' 33). במילותיה של הנתבעת עצמה (עמ' 127, ש' 23) :

"בהתאם לעלבונות שהיא הטיחה בי אני הטחתי בה, בהחלט".

במענה לשאלה מדוע היא טענה בתגובה בפייסבוק שהאונס הומצא לצורכי פרנסה, הנתבעת ראתה לנכון להפנות להכנסות העמותה ממסיבת הפורים שנערכה בחודש מרץ 2015 (עמ' 135, ש' 29 - עמ' 136, ש' 23).

הנתבעת נשאלה גם לפרש האמירות בתכנית "הצינור" והתחמקה ארוכות ממענה לגופו של עניין, עד שב"כ התובעת נאלץ לוותר על מענה (עמ' 136, ש' 25 - עמ' 139, ש' 20).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

156. התובעת העידה, שהיא הייתה קורבן למספר תקיפות מיניות בגיל 6 ולאונס במהלך השירות הצבאי. היא הבהירה שמעולם לא טענה שהייתה קורבן למעשה אונס בגיל 6, אלא לתקיפות מיניות. פרסומי הנתבעת בהקשר זה פגעו בה מאד. היא תהתה לפניי בעדותה האם וכיצד עליה להוכיח את תקיפותיה המיניות מהעבר (עמ' 117, ש' 27-33; עמ' 114, ש' 25 - עמ' 115, ש' 6).

157. לא יכול להיות חולק על כך, שהפרסום שטען כי התובעת המציאה שאנסו אותה בגיל 6 ובצבא, כדי שתוכל ליחצן את העמותה לציבור, מהווה "פרסום לשון הרע" לפי הגדרות החוק. האמירה נועדה לפגוע, לבזות ולהשפיל את התובעת.

התובעת לא נדרשה בחקירתה הנגדית לתאר את פרטי התקיפות המיניות שהיא חוותה בגיל צעיר וגם לא את מעשה האונס בתקופת השירות הצבאי. על כך יש לשבח את ב"כ הנתבעת. די היה בעדות הכללית כי המעשים אירעו, והם אלה שעמדו בבסיס המוטיבציה של הנתבעת לעסוק בנושא בגיל מאוחר יותר ולסייע לנפגעי עבירות מין. עדותה של התובעת בנושא זה הייתה מהימנה והיא מתקבלת.

158. אין לנתבעת הגנה מפני פרסום לשון הרע. הדברים נטענו סתם כך כדי לפגוע, כתגובה לכך שהתובעת יזמה את הפנייה להפקת תכנית "הצינור" ופרסמה פרסומים שונים על הנתבעת. רכיב זה של הפרסום השני הוא לא פחות ממביש.

ח' 5 - סיכום הפרסום השני

159. הפוסט שפרסמה הנתבעת בתאריך 25/1/21 כלל פרסום לשון הרע כלפי התובעת ב- 4 עניינים: התובעת הוצגה כמי שתומכת בנשים המגישות תלונות שווא ואף מעודדת אותן לעשות כן, כמי שעושה יחסי ציבור על חשבון הנפגעות לצורך פרסום והאדרת שמה וכמי שפועלת עבור נפגעות המין מתוך מוטיבציה כספית. בנוסף, התובעת הוצגה כמי שבדתה אונס ותקיפות מיניות בילדות ובצבא, לצורך יחסי ציבור לעמותה שהוקמה על ידה.

160. העובדות הנטענות שבבסיס הפרסום לא הוכחו כאמת. ההפך הוא הנכון. הנתבעת גם לא ביססה הגנה אחרת לפי הוראות חוק איסור לשון הרע. אין לקבל את טענת הנתבעת בסיכומיה שמדובר בחילופי עלבונות, שהנטייה היא שלא לראות בהם משום לשון הרע. ראשית, הנתבעת פרסמה את הפוסט יותר משנתיים לאחר מועד הפרסום האחרון בכתב התביעה שכנגד. שנית, חילופי עלבונות לא יוצרים הגנה אוטומטית מפני כל אמירה.

161. לפיכך דינה של התביעה שהוגשה בגין הפרסום השני להתקבל.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

סיכום ביניים:

162. התביעות בגין הפרסומים ההדדיים נדחות כולן, למעט תביעת התובעת נגד הנתבעת בגין הפרסום השני.

פרק ט' - סד הפיצוי

ט'1 - מסגרת הפיצוי בחוק ושיקולי בית המשפט

163. סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע, קובע כי פרסום לשון הרע הוא בבחינת עוולה אזרחית. סעיף 7א' לחוק, שכותרתו "פיצוי ללא הוכחת נזק", קובע בין היתר כך:

"(ב) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק.

(ג) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק".

יצוין כי הסד המקסימלי של הפיצוי לפי סעיף 7א'(ב) לחוק צובר הפרשי הצמדה ועומד נכון להיום על כ- 80,000 ₪.

164. הפיצוי בגין לשון הרע נועד להשיג מטרות שונות: הטבת נזקיו של התובע, הענשת מפרסם לשון הרע וחינוך הציבור והרתעתו מפגיעה בשמו הטוב של אדם (שנהר, בעמ' 370).

165. לפי הפסיקה, פיצוי ללא הוכחת נזק נקבע על ידי בית המשפט בדרך של אומדנה, על בסיס מספר שיקולים ופרמטרים. כך בפסיקת ביהמ"ש העליון בע"א 1726/21 מוחמד בכרי נ' ניסים מגנאג'י (פורסם במאגרים - 23/11/22) בפסקה 75 לפסק דינו של כב' השופט שטיין:

"בהקשר זה, אפנה לאמור בפסקה 240 לפסק הדין קמא בעניינם של פיצויים שנפסקים בגדרו של סעיף 7א' לחוק לשון הרע: 'הפיצוי [...] [נקבע - א.ש.] על דרך של אומדנה ותוך מתן הדעת לסוגיות רבות כגון, דרך הפרסום, משך זמן הפרסום, היקפו, תוכנו, השלכותיו, זהות הנמענים, התנהלות שני הצדדים קודם ולאחר הפרסום, תפיסתו האישית של הנפגע את הפרסום, תפיסתו של הציבור את הנפגע כפועל יוצא של אותו פרסום, תגובתם לדרישות אלו ואחרות של הצד שכנגד, וכיוצא באלו".

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

ט'2 - העדויות לעניין הפגיעה בתובעת

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

166. על אף שתביעת התובעת הוגשה לפיצוי ללא הוכחת נזק, נשמעו עדויות על השלכות הפרסום. התובעת טענה כי בעקבות הפרסום היא סבלה מלחץ, דיכאון וחרדות. בכל פעם שמכר דיווח לה כי הנתבעת כתבה עליה שוב, היא חשה דפיקות לב מואצות ונוקקה לזמן ממושך כדי להירגע ולחזור לשגרה. הנתבעת העצימה את הפגיעה בכך שהיא צירפה לפרסומיה את תמונתה (ס' 36, 37 ו- 39 לתצהיר התובעת).

167. בעלה של התובעת, עת/מר סימון טטרו, העיד שהוא נחשף להשלכות הפגיעה של פרסומי הנתבעת ברעייתו. לדבריו, הפרסומים המכפישים גרמו לה לחוסר שינה, בכי רב ובושה גדולה. שגרת יומה הופרה, היא התקשתה לעבוד ונפגעה כלכלית. בשיחות עמה היא שיתפה תחושות של דיכאון, חרדה וחשש מהמשך ההכפשות. מאדם שמח ומאושר היא הפכה לאישה מודאגת וטרודה, שנאלצת לבזבז שעות ארוכות כדי להסביר ולהסדיר את ההכפשות של הנתבעת. הוצהר שהדבר אף פגע בזוגיות של השניים (ס' 2-9 לתצהירו).

168. מר טטרו עומת בחקירתו עם תמונות מחויכות ואופטימיות למראה, שהתובעת העלתה ברשת הפייסבוק בחודש יוני 2017 (תקופת הפרסום הראשון של כתב התביעה), והשיב שאדם יכול להרגיש מגוון של רגשות באותה תקופה וגם לבלות. להבנתו הדברים אינם סותרים זה את זה (עמ' 29, ש' 10-36).

התובעת השיבה במענה לשאלות דומות, כי העלאת תמונות בפייסבוק היא חלק מיחסי ציבור, בניסיון להציג שהכל בסדר ולמכור יצירות אומנות. מעבר לכך, אדם יכול לנסוע לחופשה בחו"ל ועדיין לסבול מפרסומים מכפישים (עמ' 129, ש' 6 - עמ' 130, ש' 8).

169. מבלי להיכנס לניתוח מעמיק של היכולת האנושית לחוות רגשות סותרים באותה תקופת זמן ושל המשמעות של העלאת תמונות ברשת הפייסבוק, ממילא הפוסטים שהוצגו הועלו בחודש יוני 2017, בעוד שהפרסום שגרם לנזק פורסם שנים לאחר מכן, בתאריך 25/1/21. מעבר לנדרש, ספק אם על בסיס תמונות שפורסמו ברשת חברתית ניתן לשלול את נזקי הפגיעה של הפרסום המכפיש.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

ט'3 - סיכום ומסקנות בעניין הפיצוי

170. במסגרת שיקול הדעת בעניין קביעת סך הפיצוי יש לשקול את השיקולים הבאים:

א. הפרסום פגע פגיעה משמעותית בשמה הטוב של התובעת. הוא עסק בעניינים רגישים מאין כמותם: התקיפות המיניות שהתובעת חוותה ופעילותה כדי לסייע לנפגעות אחרות. תוכן הפרסום היה מביש ומבזה והציג את התובעת כאופורטוניסטית קיצונית, שמוכנה לבדות פגיעה מינית למטרות כסף ופרסום.

ב. אין מחלוקת, ואף לא נטען אחרת, שהנתבעת לא התנצלה על תוכן הפרסום ולא מחקה אותו. הנתבעת אף עמדה במהלך המשפט על נכונות הפרסום.

ג. לשון הרע של הנתבעת פורסמה בכוונה לפגוע בתובעת.

ד. לא הוצגו נתונים לגבי תפוצת הפרסום המכפיש, ואולם ניכר מכמות התגובות, שמספר העוקבים של הנתבעת בפייסבוק מסתכם במאות, אם לא באלפים.

171. לאחר ששקלתי את מגוון השיקולים הבאים בחשבון, אני קובע כי על הנתבעת לפצות את התובעת בפיצוי בסך של 80,000 ₪.

פרק י' - טענות נוספות

172. התובעת טענה כי התביעה שכנגד הוגשה נגדה כתביעת השתקה. כהוכחה היא הפנתה למגוון של ביקורות שליליות וביטויים קשים שהנתבעת ספגה בפייסבוק ממגיבים זועמים, קיצוניים בהרבה מאלו שהתובעת פרסמה, אשר לא נענו בתביעה. בנוסף, הנתבעת לא הגישה תביעה נגד מערכת "הצינור" ואיש התקשורת גיא לרר, שערכו את תכניות התחקירים נגדה (ס' 46-56, 58 ו- 61-63 לתצהיר הנתבעת שכנגד).

הנתבעת נשאלה בנושא והודתה שאם התובעת לא הייתה תובעת אותה, היא לא הייתה יוזמת תביעה נפרדת. עם זאת, הנתבעת עמדה על כך שתביעתה שכנגד מבוססת וראויה להתקבל (עמ' 165, ש' 21 - עמ' 166, ש' 35).

בהקשר זה ייאמר שלגיטימי כי אדם יימנע מהגשת תביעה נגד אחר, משיקולים כאלה ואחרים, ולבסוף יגיש אותה כתביעה שכנגד לתביעה של אותו אחר. אין בכך כדי למנוע את הדיון בתביעה שכנגד לגופו של עניין.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

173. במסגרת כתבי הטענות, הסיכומים ודיוני ההוכחות, עלה מספר לא מבוטל של טענות וחצאי טענות ונזכרו שמות של אנשים שונים, שלא היו בעלי דין או עדים בהליך שלפניי.
174. לא מצאתי ולא היה מקום להתייחס במסגרת פסק הדין לכל אמירה ולכל בדל טענה. העניינים שלא נזכרו בפסק הדין נמצאו שוליים וחסרי רלוונטיות לתוצאתו.
175. בכלל זה יש לציין את טענות הנתבעת נגד מערכת תכנית "הצינור" ואיש התקשורת מר גיא לרר. התכנית אמנם עמדה במרכז המחלוקת שבין התובעת והנתבעת, אך הנתבעת לא הגישה את תביעתה נגד עורכיה ומשתתפיה.
- התובעת הבהירה בעדותה, שהיא לא ערכה את תכניות "האונס השלישי" ולא הייתה חלק מהן, למעט העובדה שהתראיינה ונשאה מכשיר הקלטה (עמ' 99, ש' 13 - עמ' 100, ש' 17; עמ' 101, ש' 9-31; עמ' 103, ש' 11 - עמ' 104, ש' 2).
176. פסק הדין לא הרחיב לגבי פרסומים נוספים שבגינם לא הוגשה תביעה.
- יש לציין בהקשר זה פוסט שפרסמה הנתבעת בתאריך 6/12/19, שבו כתבה, מעל תמונה של דמות הבובה "מיס פיגי", את הדברים הבאים (צורף במסגרת נספח 1 לתצהיר התובעת):
- "מיס פיגי היקרה, אני מבינה שהתבכיינת לפייסבוק שיוורידו את הפוסט. יקירה הפוסט כבר הופץ. מיס פיגי = האמא של מתלוננות השווא".**
- הנתבעת העידה שאכן הכוונה לתובעת, הנוהגת לכנות את עצמה "מיס פיגי" בפוסטים שהיא מעלה ברשת הפייסבוק (עמ' 129, ש' 20-30). כאמור, בגין הפרסום לא הוגשה תביעה.
177. כמו כן, מצאתי שאין צורך לנתח את פסיקת בג"ץ בעתירות שהנתבעת הגישה נגד משטרת ישראל בשנת 2005. פסק הדין כולל אמירות כאלו ואחרות על התנהלותה של הנתבעת בעת שירותה במשטרה (ס' 57 לתצהיר הנתבעת שכנגד). הטענה בסיכומי הנתבעת שכנגד, על בסיס פסק הדין בבג"ץ, שלנתבעת אין שם טוב, מרחיקת לכת ונדחית.
178. בנוסף, פסק הדין לא דן בטענות התובעת כי היא זכאית לפיצוי בסך של 100,000 ₪ לפי חוק זכויות יוצרים, תשס"ח-2007, בשל העובדה שהנתבעת עשתה שימוש בפרסום בתמונה של התובעת, אשר פורסמה על ידי בהקשר אחר. הסך של 100,000 ₪ לא צורף לסכום התביעה, והתובעת לא שילמה אגרה בגינו. העניין כולו נשכח ונזנח במהלך המשפט.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

סיכום

- 1
2
3 179. הרקע לסכסוך בין הצדדים הוא האופן שבו התנהלה הנתבעת, סנגורית פלילית במקצועה,
4 כלפי המתלוננת בתיק האונס ב- "פרשת חצרים", הגב' לירון תורג'מן, בתוך ומחוץ
5 לאולמות בית הדין הצבאי. עניין זה סוקר בשתי תכניות טלוויזיה: "באת כוחו" בערוץ
6 "כאן 11" וסדרת תכניות "האונס השלישי" בתכנית "הצינור" בערוץ 13.
7
8 180. האמירות שנאמרו ונשמעו בשתי תכניות הטלוויזיה, כמו גם העובדה שהתובעת ליוותה את
9 המתלוננת, היו בסיס להחלפת פרסומים הדדית בין התובעת ובין הנתבעת, בעיקר
10 בפוסטים שהועלו ברשת הפייסבוק.
11
12 181. במסגרת קביעות ומסקנות פסק הדין, מצאתי שהאמירות הקשות אשר יוחסו לנתבעת כלפי
13 המתלוננת הוכחו לפניי ואכן נאמרו. כפי שצוין לעיל, מובן שנאשמים בעבירות מין, כמו
14 נאשמים בכל עבירה פלילית, זכאים להגנה מקצועית של עורכי דין מיומנים ומקצועיים,
15 אשר יגנו על עניינם בכל אמצעי לגיטימי, ובכלל זה חקירה נגדית עניינית וממוקדת.
16
17 עם זאת, מובן גם שייצוג נאשמים בעבירות אונס, הכרוך בחקירת מתלוננות, מחייב
18 רגישות, הבנה וחמלה אנושית בסיסית. כל אלו נעדרו ונסתרו בהתבטאויותיה הקשות של
19 הנתבעת כלפי המתלוננת.
20
21 קשה להבין מה גרם לנתבעת לנהוג בדרך שבה היא נהגה כלפי המתלוננת. בין מעשים
22 שכאלה ובין ייצוג משפטי מקצועי וראוי אין דבר וחצי דבר.
23
24 182. תביעת התובעת התייחסה לשני פרסומים, בעוד שהתביעה שכנגד התייחסה לשבעה. בשורה
25 התחתונה, התביעות ההדדיות נדחו כולן, למעט התביעה בגין הפוסט שפרסמה הנתבעת
26 ברשת הפייסבוק בתאריך 25/1/21.
27
28 183. הפרסום כלל לשון הרע כלפי התובעת ב- 4 עניינים: היא הוצגה כמי שתומכת בנערות
29 ובנשים המגישות תלונות שווא ואף מעודדת אותן לעשות כן, כמי שעושה יחסי ציבור על
30 חשבון של הנפגעות לצורך פרסום והאדרת שמה וכמי שפועלת עבור נפגעות המין מתוך
31 מוטיבציה כספית. בנוסף, התובעת הוצגה כמי שבדתה אונס ותקיפות מיניות שחווה
32 בילדות ובצבא, לצורך יחסי ציבור לעמותה שהוקמה על ידה.
33
34 כל הטענות שבבסיס הפרסום לא הוכחו כאמת. ההפך הוא הנכון. הנתבעת גם לא ביססה
35 הגנה אחרת לפי הוראות חוק איסור לשון הרע.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל

184. בגין נזקי הפרסום המכפיש, שפורסם בכוונה לפגוע בתובעת, על הנתבעת לשלם לה פיצוי בסך של 80,000 ₪.
185. בנוסף על הנתבעת לשלם לתובעת את הסכומים הבאים:
- א. המחצית הראשונה של אגרת התביעה בסך של 3,750 ₪, בצירוף הפרשי ריבית והצמדה מיום התשלום 18/4/21.
- ב. המחצית שנייה של אגרת התביעה בסך של 4,015 ₪, בצירוף הפרשי ריבית והצמדה מיום התשלום 2/2/23.
- ג. שכ"ט עו"ד עבור ניהול התביעה בסך של 12,000 ₪ בתוספת מע"מ.
- ד. שכ"ט עו"ד עבור ניהול ההגנה בתביעה שכנגד בסך של 40,000 ₪ בתוספת מע"מ.
186. סכומי פסק הדין ישולמו תוך 30 יום מהיום.
- ניתן היום, ד' חשוון תשפ"ה, 05 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.

רון פלג, שופט

20
21